

Utorak, 23. jul 2002.
Svedok Dragan Karleuša
Svedok Boško Radojković
Otvorena sednica
Optuženi je pristupio Sudu
Početak 9.05 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Najs (Nice).

TUŽILAC NAJS: Biću kratak, radi se o vremenskom rasporedu. Nakon ovog svedoka na vašem spisku sledi svedok Radojković, a nakon njega K-33 i K-34. Iz razloga koje smo juče razmatrali, svedočenje K-33 će morati da bude odloženo sve dok se ne razreše proceduralna pitanja. Koliko sam ja shvatio, sutra dolaze advokati iz Savezne Republike Jugoslavije i možda ćemo moći o tome da raspravljamo u četvrtak. K-34 nije u mogućnosti danas da započne sa svedočenjem, to jednostavno nije moguće iz drugih razloga, pa zato ako završimo sa oba svedoka koje sam upravo imenovao, onda ću morati da potražim nekoga iza K-33 i K-34. Tu imamo dva svedoka za bazu zločina, jedan je Jemini (Isuf Jemini). Iako je on prošao kroz proces u vezi sa 92bis, mi nismo u vezi s tim podneli zahtev za 92bis, pa bih sada želeo da podnesem formalni zahtev, kako bismo to mogli da uradimo, iako je to svedok koji treba uživo da svedoči o onome o čemu je došao ovamo da svedoči, a to su razgovori koje je on čuo. Prema tome, 92bis može da bude deo njegovog iskaza. Zatim tu je svedok Krasnić (Musa Krasniqi) koji može da svedoči, ali od vas još moramo da dobijemo odluku o 92bis. Ja mislim da je optuženog sudske savetnik jutros obavestio o mogućnosti da će jedan ili dva od tih svedoka za bazu zločina da bude pozvan i danas i želeo bih da to uđe u zapisnik.

SUDIJA MEJ: Raspored će da bude sledeći: optuženi će da ima sat i tri četvrtine za unakrsno ispitivanje ovog svedoka. Mi smo razmislili izjavu gospodina Muse Krasnićija, on se bavi novim stvarima, novom temom o kojoj nismo čuli ništa do sada i zbog toga on treba uživo da svedoči, budući da svedoči o zatvoru. U četvrtak bismo trebali da saslušamo argumente o gospodinu Liliću. Isto tako čini nam se da bi bilo praktično da pomerimo unapred pretpretresnu konferenciju kako se tu ne bismo žurili, dakle i to bismo uradili u četvrtak. Ne znam da li ste videli zdravstvene izveštaje o optuženom.

TUŽILAC NAJS: Da, jesam i uznemirilo me to da juče niste dobili taj izveštaj, ali, dakle, ako me pitate, ja sam izveštaj video.

SUDIJA MEJ: Da. To je nešto o čemu ćemo takođe morati da govorimo. I, isto tako, mislim da za to i za sva druga pitanja treba da ostavimo bar sat i po.

TUŽILAC NAJS: Svakako, časni Sude. Ima i dobrih vesti, da ćemo verovatno potrošiti manje vremena sa K-34 nego što sam na početku mislio, tako da ako sutra počnemo, onda bismo možda mogli, da tako kažem, da ga stavimo i pre i posle proceduralnih pitanja, tako da možemo onda sa njim da iskoristimo ostatak vremena u petak.

SUDIJA MEJ: Očigledno je da on mora da završi u petak. U stvari, sva druga svedočenja koja započnete morate da završite do petka.

TUŽILAC NAJS: U slučaju ako budemo imali još slobodnog vremena u petak, nama je palo na pamet da bi moglo da bude korisno da se vratimo onoj ideji koju sam već ranije spomenuo Pretresnom veću, a tiče se glavnog ispitivanja Filipa Kua (Philip Coo). Možemo da prođemo kroz onaj deo izveštaja za koji su potrebni pravni argumenti i kroz onaj deo za koji on može da da svoje svedočenje u glavnom ispitivanju, imajući u vidu da je on, inače, veštak i da njegov izveštaj ulazi u spis bez ispitivanja.

SUDIJA MEJ: U redu. Sada molim da se uvede svedok. Gospodine Karleuša, izvinjavam se što ste morali da čekate, mi smo morali prvo da razrešimo neka administrativna pitanja. Sada će unakrsno da vas ispituje gospodin Milošević. Mi smo, dok vi niste bili ovde, odlučili da će on imati na raspolaganju najviše sat i 45 minuta i pravićemo pauzu u uobičajeno vreme. Molim vas i gospodina Miloševića da imate na umu da budući da obojica govorite isti jezik, da postoji opasnost da prevodioci neće uspeti da uhvate sve šta govorite, zato vas molim da pravite kratke pauze između pitanja i odgovora. Izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIC

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Vi o onome o čemu svedočite u vašem pismenom iskazu i juče u glavnom ispitivanju svedočite na osnovu posrednih saznanja, to jest ne na osnovu vašeg ličnog iskustva, već na osnovu toga što ste čuli od raznih ljudi, a u vezi sa događajem koji se navodno desio 1999. godine, da li je to tačno?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Uglavnom, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Da li je vaše prvo saznanje o toj hladnjači, iako ste policajac i dugo radite u Ministarstvu unutrašnjih poslova, poteklo upravo iz teksta koji je objavljen u maju 2001. godine u zaječarskom časopisu "Timočka krimi revija"?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: A da li ste se bavili drugim tekstovima, na primer onim koji su isto objavljeni u timočkom regionu o istom događaju sa istim sagovornicima, ali sa drugaćim zaključcima i sugestijama?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Da li ste se bavili informacija obavljenim u "Timočkim novinama" od juna 2001. godine

u kojima upravo taj ronilac koga pominjete, Žika Đorđević, daje suprotno objašnjenje od onoga koje je bilo objavljeno u novinama koje vi citirate?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Upoznat sam delimično, ne mogu tačno da se setim, ali ne znam da li su zaključci njegovi bili suprotni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo, on ovde kaže: "Jedino još mogu da kažem da smo otvorili hladnjaču, da su u njoj zaista bili leševi. Koliko, to ne znam". On kaže da ne zna koliko je bilo?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Moguće da on ne zna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je moguće, a da li je poznato da je tada objavljeno u vezi sa ovim što ste pominjali Petrovo selo, da kažu da te grobnice datiraju još iz 1955. godine, neke od 1945. godine i kasnije, kada je bila neka likvidacija posle Drugog svetskog rata, ne znam na šta se sve to odnosilo, da li vam je to poznato?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Nije mi poznato, ali naša saznanja nisu bazirana toliko na njegovoj izjavi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je utvrđeno od kada datiraju te grobnice u Petrovom selu?.

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja ne znam da li je utvrđeno, ali ukoliko jeste, to treba da bude sadržano u izveštaju stručnog tima koji je izvršio ekshumaciju i obdukciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste se bavili upravo onim šta pišu novine koje vi citirate, to je sada "Timočka krimi revija" od septembra 1999. godine, istog autora, Vitomirovića, u kojem on citira jednog očevica koji kaže da je video hladnjaču švajcarske registracije koja se preturila, da se radi o leševima raznih tih sa istoka, čak i da je dao ime čoveka koji je vršio vraćanje leševa natrag u hladnjaču, s obzirom da su neki od njih navodno ispalili prilikom prevrtanja, u tim istim novinama koje ste vi koristili?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: To mi nije poznato, bile su razne priče, informacije da se navodno radilo o saobraćajnoj nesreći i da su unesrećeni ljudi na taj način dospeli u Dunav.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I "Politika" je 20. maja, dakle pre vašeg saopštenja, objavila razgovor sa Branislavom Petrovićem, očevicem pada hladnjače u reku. Da li ste se i time bavili? Ako niste, zašto se i tim niste bavili, iako on kaže da ste ga vi posetili, dakle Branislava Petrovića?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja u momentu ne znam kako se zove to lice, sa jednim licem smo razgovarali koji je navodno video, bar kako se izjasnio, kada je hladnjača i kako dospela u Dunav. Razmatrajući realne mogućnosti na licu mesta, nije bilo moguće, kako smo mi zaključili u tom momentu i na takav način i na tom mestu da hladnjača dospe u Dunav. Da li je to tačno ili ne, to je stvar budućih i ondašnjih provera.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznata ta njegova izjava, pošto ste sa njim razgovarali, gde on kaže, to je objavila "Politika" 20. maja 2001. godine, citiram njegovu izjavu: "Te noći 20. marta 1999. godine, pritajen u čamcu na reci, udaljenom svega tridesetak metara od obale, čuo sam i ljudske glasove. Noću se na Dunavu oni veoma dobro prenose. Taj jezik nisam razumeo, nije bio ni srpski ni rumunski". Vi znate da je preko Dunava Rumunija (Romania), ljudi komuniciraju, dakle jezik nije bio ni srpski ni rumunski, kako ovde kaže bivši švercer benzina iz Tekije. A onda dalje navodi: "Znam da se preko Dunava švercuju ljudi" i tako dalje. Da li nešto znate o tome i da li ste vi uopšte u tom pravcu vodili bilo kakvu istragu?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja sam upoznat sa izjavom tog čoveka. Mi smo na licu mesta pokušavali da razjasnimo da li je to moguće i već sam rekao, razmatrajući ono šta je on rekao i kako je rekao i gledajući na licu mesta. On je nama objašnjavao gde je on navodno trebao da se nalazi, ali ne zaključujući definitivno, smatrali smo da to otprilike nije bilo moguće, a poznato mi je to šta je on izjavio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je kao policajcu koji se bavio ovim problemom hladnjače, poznato da postoje slučajevi kada je naša policija otkrivala šverc ljudima ili transport stranaca koji se skrivaju u raznim hladnjačama, kamionima i koji ilegalno prelaze granicu, napuštaju granicu kanalom Vidin-Šipikovo?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da, poznato mi je to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pročitaću vam samo jedan primer iz informacije Državne bezbednosti, gde kaže: "Kanalom Vidin-Šipikovo, granično selo kod Zaječara, vrši se transport. U tom poslu učestvuje Slobodan Vitomirović", dakle brat autora ove krimi revije, "Dejan Jeremić zvani Džaber i Ninoslav Marinović, koriste situaciju da je granica kod sela Šipikova šuplja, pa tu već postoji utabani put kojim prolaze i cigarete i zlato i oružje. Cena prevoza po jednom čoveku je 500 nemačkih maraka". On dalje kaže da neka tri informatora iz Šipikova, čija će imena da dostavi, redovno obaveštavaju Gorana Tomića, načelnika kriminalističke policije, ali do sada nije bilo nikakve reakcije. Da li vam je to poznato?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ne, to mi nije poznato. Poznato mi je da je bilo slučajeva ilegalnog krijumčarenja ljudima, ali taj slučaj mi nije poznat.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, kad čitate, molim vas da čitate sporije, zbog prevodilaca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Mej (May). A da li ste utvrdili sledeće, da autor teksta iz "Krimi revije" koji se pojavio kao priprema, taj tekst, mog odvođenja u Hag (The Hague), njegov brat koji se bavi transportom i krijumčarenjem ljudi prema informaciji DB-a, zajedno sa licima iz MUP-a Zaječar predstavljaju jednu kriminalnu grupu koja se bavi takvim stvarima, krijumčarenjem ljudi, heroina, cigareta, vozila i slično? Da li vam je to poznato?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Nije mi poznato, ali znam da SUP Zaječar ima izvesne rezultate na hvatanju i realizacijama ovakvih krijumčarenja ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pročitaću vam iz ove informacije Državne bezbednosti... Govori prvo informaciju o oružju. "Dragan i Slobodan Vitomirović provereno u ovom trenutku poseđuju sledeće pištolje i revolvere: bereta 7,65 (Baretta), "luger", "brovning" (Browning), "HP valter" (Walter), "kolt kobra revolver" (Colt Cobra Revolver), "dajmond bek" (Diamond Back) pušku malokalibarsku sa prigušivačem, bombu. U SUP-u Zaječar postoji vrlo precizna operativna saznanja o oružju i to sve od 1995. godine do danas. Sve ove informacije je stopirao Goran Tomić, načelnik kriminalističke službe sa svojim inspektorima Borislavom Žikićem i Dragom Mihajlovićem. A onda kaže: "Dana 8. jula 2001. godine na graničnom prelazu Vrška čuka zaustavio se kamion.", daje se njegov registarski broj i tako dalje, "sa prikolicom koji je vozio bugarski državljanin Svilen Stoev rođen 1958. godine", i tako dalje, gde je rođen nije ni bitno, izjavio je da je roba vožena za "Termo konvoj" čiji su vlasnici Slaviša i Suzana Milenković, koji se još uvek bave švercom platine i direktni su štićenici Gorana Tomića. Uvoznik robe bila je firma "Alersis d.o.o.", špediter je bio "Dilertrans". I onda kaže kad su ih uhvatili odmah su na granicu došli Goran Tomić i upravo taj Slobodan Vitomirović, intervenisali i kamion je prešao granicu. Sve podatke o ovom događaju ima Slobodan Aleksić, načelnik DB Zaječar. Dakle radi se o jednoj kriminalnoj grupi. Da li vam je poznata ta kriminalna grupa i da li ste u vezi sa aktivnošću te kriminalne grupe napravili neku istragu vezanu za istragu koju ste vodili?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: U vezi sa istragom koju sam ja vodio, odnosno naša radna grupa, nismo radili nikakvu proveru, niti smo mi znali za ta saznanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, niste znali za takvo stanje.

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je dostavljena službena beleška Opštinskog javnog tužilaštva iz Zaječara koju imam ovde, gde se govori: "Opštinskom javnom tužilaštvu u Zaječaru

su poznate činjenice da je Slobodan Vitomirović višestruki povratnik”, što će reći izvršio više krivičnih dela u povratu. “Osim toga, Opštinsko javno tužilaštvo u Zaječaru raspolaže informacijom da se Slobodan Vitomirović nalazi...

prevodioci: Molimo malo sporije, zbog prevoda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE:... “Jeremić zvani Džaber i Ninoslav Marinović koji preko sela Šipikovo u SRJ ilegalno dovozi cigarete u velikim količinama”, i tako dalje i daje nalog da se to prati, proverava i ostalo. Ovo je službena zabeleška tužilaštva u Zaječaru od, kao što vidite, 2001. godine. Ja ću je dati da se ovde priloži, ako budu hteli da je prihvate, pošto ove papire koje ja dajem retko prihvataju, ali to je njihova stvar. Da li vam je to poznato, da li vam je ta beleška poznata?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ta beleška mi nije poznata.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, ne možete to tek tako da kažete. To nije istina. Kao što veoma dobro znate, mnogi vaši dokazni predmeti su prihvaćeni, prihvataju se ako su prihvatljivi. Ako vi želite, uvrstite dokument u spis i ako je on pre svega relevantan i ako je prihvatljiv, on će, naravno, da bude uvršten u sudski spis. Molim sudskog poslužitelja da uzme dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde je reč o tome da ta kriminalna grupa koja drži sve konce kriminala, pa i krijumčarenja ljudi, koja je deo međunarodnog kriminala, praktično nije navela svedoka da proverava da li se radi o njihovoj hladnjači sa udavljenim licima koja su krijumčarili, koja se prevrnula i koja su zato, posle, uz pomoć svojih ljudi iz policije i medija oblikovali ceo slučaj. Ali da nastavimo dalje. Vi ste, vidim, rekli da vam je general Đorđević rekao: “Šta je bilo, bilo je...”

SUDIJA MEJ: Čekajte. Prvo dozvolite svedoku da odgovori na to. Radi se o ozbiljnoj tvrdnji. Gospodine, izneta je tvrdnja da ovaj kamion nije sadržavao leševe sa Kosova, nego se, u stvari, radilo o

operaciji krijumčarenja ljudi. Prema tome, identifikacija o ljudima sa Kosovom je netačna. Gospodine Karleuša, vi ste sproveli istražgu. Da li želite da komentarišete tvrdnju koja je izneta, tvrdnju da ste vi pogrešili i da se tu radilo samo o nekoj operaciji krijumčarenja ljudi?

SVEDOK KARLEUŠA: U našim dokumentima, dokumentima radne grupe, sadrže se službene beleške u kojima je preneto ono šta su nama sagovornici, mogući očevici i ljudi koji su nešto znali nama rekli. Na osnovu tih dokumenta, mi smo napravili jednu informaciju, odnosno dve koje smo prezentirali javnosti. Mi nismo ulazili u tom momentu u zaključivanje da li su ti leševi eventualno albanske nacionalnosti, da eventualno, ili dolaze sa Kosova, već smo mi po onome šta smo videli na licu mesta to prihvatali i zaključili, na primer, po onome šta je pisalo na vratima kamiona, "Progres", interna ili neka eksportna klanica, Prizren (Prizren), stvorilo je indiciju da taj kamion možda dolazi sa Kosova. Mi nismo tvrdili da su lica sa Kosova. Napominjem da postoje i druge izjave koje bi približile, učvrstile indiciju da ta lica eventualno dolaze sa Kosova. Međutim, kada bude izvršena identifikacija tela izvađenih, ali prethodno kada tela budu pronađena na lokaciji gde je rečeno da su sahranjeni, onda će biti moguće da se utvrdi odakle ta tela, odnosno ti nastrandali ljudi potiču. Mi nemamo tvrdnju i mi ne tvrdimo da su ta tela sa Kosova, već smo samo izneli indiciju. U vezi sa tim rade se aktivnosti da bi se utvrdile relevantne činjenice koje će najverovatnije potvrditi odakle ti ljudi dolaze.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Mogu li da nastavim, gospodine Mej?

SUDIJA MEJ: U stvari svedok treba da nastavi sa ovim. Da li ste vi onda imali informaciju odakle su leševi, nakon ekshumacije?

SVEDOK KARLEUŠA: Napominjem da prema rezultatima koji je sačinio ekspertske tim koji je vršio ekshumaciju na području Batajnica, a prethodno znamo, odnosno imamo saznanja od ljudi koji

su transportovali ta tela za Batajnicu, da su oni tamo i sahranjeni. Po izveštaju ekspertskog tima, mi nismo zaključili da se radi o telima koja su transportovana iz Tekije, odnosno iz navedene hladnjače. To može da se zaključi po karakteristikama koje smo dobili od očevidaca, odnosno od tadašnjeg i današnjeg tehničara koji je bio na licu mesta i mogao je da nam da opis tela, strukturu, znači, broj muškaraca, broj žena i dece, čak i predmeta koji su tu pronađeni i koji su svi zajedno sahranjeni. Mi ne znamo odakle potiču ta tela.

SUDIJA MEJ: Da, gospodine Šin (Shin), izvolite.

TUŽILAC ŠIN: Samo kratko da se pozabavimo dokumentom koji nam je predočio gospodin Milošević. Tužilaštvo ne može time da se bavi u ovom trenutku, zato što je na srpskom i nemamo prevod, ali jedno zapažanje na vrhu je oznaka faksa i tu je datum 16. avgust 1999. godine, a čini se da je dokument od 21. avgusta 2001. godine, tako da bi možda bilo dobro da se ima objašnjenje za to.

SUDIJA MEJ: Označićemo ga za identifikaciju, a onda se, nakon toga, može prevesti. Sudija Kwon (Kwon) sugerise s pravom da se to stavi pred svedoka i možda bi on mogao da nam pomogne. Gospodine Karleuša, pogledajte ovaj dokument i recite nam da li možda imate neki komentar u vezi s tim.

SVEDOK KARLEUŠA: Da, otprilike gospodin Milošević je pročitao izvesne segmente iz ovog akta Opštinskog javnog tužilaštva u Zaječaru. Kao što sam rekao, ja ovo nisam video, niti sam za ovo čuo. Akt datira od 22. avgusta 2001. godine. Ne znam šta bih još više sa ovim u vezi trebao da kažem.

SUDIJA MEJ: To je vrsta dokumenta koji ste viđali ranije?

SVEDOK KARLEUŠA: Ja sam slična dokumenta viđao ranije. Ovo je forma kojom se sačinjava službena beleška javnih tužilaštava,

policije i tako dalje. Međutim, ja ovu belešku nisam video, niti sam sa njenim sadržajem upoznat.

SUDIJA MEJ: U redu, hvala vam lepo. Molim da dobijemo... Samo trenutak, da se označi za identifikaciju...

sekretar: Biće označen kao dokument Odbrane D27, označen samo za identifikaciju.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Karleuša, kao što ste primetili da na kraju dokumenta ima pečat i potpis Javnog tužioca...

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mislim, beleška je u svemu uredna, u skladu sa beleškama koje Tužilaštvo pravi: zavedena, označena, potpisana, sa stavljenim pečatom. To ste mogli da vidite, nadam se.

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: S obzirom da je ovo faks i da se elementi koje vi navodite vide, moguće je da je to tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste u izjavi rekli da vam je general Đorđević rekao: "Šta je bilo, bilo je". Ako je to istina, zašto ste u vašem intervjuu koji ste dali 1. novembra listu "Vreme" naveli da vam Đorđević nije rekao ništa. Ja imam ovde citat. Pitaju vas za Đorđevića, a vaš odgovor glasi: "Jeste, mi smo pokušali da s njim stupimo u kontakt. On je bio penzionisan. Čak sam ga jednom, još ne znajući o čemu se radi, pozvao." Pa onda sami sebe citirate. 'Rođo, dodi, imam neki kamion. Priča se da ima neke veze sa policijom. I kad je došao, pitam ga.' Opet citirate sami sebe. "'Znaš li ti nešto oko hladnjake?' On je nešto promrljaо, zakukuljio. Ništa, mi, u stvari, nije rekao." Tačka. Je li tako ili ne?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: To je tako napisao i preneo novinar, koji je sa mnom razgovarao. Međutim, istina je ono šta

sam ja rekao u svojoj izjavi i u svom svedočenju ovde pred Sudom. Novinarima, možda sam i rekao, možda i nisam. Da li su oni i šta tačno preneli ili ne, ja to ne znam. Ja ne znam da li sam im ovo rekao, što i na Sudu, ili ne, ali... Novinarima nekad mogu da kažem nešto manje, nekad malo više.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, al' objasnite mi, molim vas, šta znači konstatacija iz vaše beleške od 15., kad kažem vaše, ne mislim na vas lično, jer se tu potpisuje samo nekakva radna grupa. Dakle, beleška od 15. maja. To je beleška o razgovaru sa Stevanović Milanom koju ste priložili kao dokazni predmet ovde. Šta znači konstatacija da su na ovom terenu bili frenkijevci i drugi. Mislim, koja je svrha te konstatacije? Je l' to vi povezujete njih sa ovim šta ovde tvrdite?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Želim da vam odgovorim u dva pravca: prvo, ja nikakav dokumenat nisam priložio. Taj dokument je priložio Sud, a kako ga je Sud dobio, Sud se o tome izjasnio. Drugo...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Izvinite što vas prekidam: znači, ništa od ovih dokumenata koji stoje uz vašu izjavu niste priložili vi, nego je priložila ova druga strana, je l' tako?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja sam vas razumeo da su ta dokumenta, da sam ih ja priložio Sudu. Mi smo sva ta dokumenta, službene beleške, uz odgovarajući propratni akt Ministarstva unutrašnjih poslova i tadašnje Uprave kriminalističke policije, gde sam ja bio zamenik načelnika, prosledili Okružnom javnom tužilaštву. To je istina. Ako mogu da vam odgovorim dalje? To šta je zabeleženo u službenoj belešci nisu naše konstatacije, već ono šta je lice sa kojim smo razgovarali reklo. Da li je to tačno, ili ne, to je stvar budućih ili ondašnjih provera.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kada ste uzimali izjave od raznih ljudi sa kojima ste razgovarali, vi niste uzimali bilo kakve pismene, odnosno potpisane izjave. Zašto to niste radili?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Zato što smo ocenili da ćemo raditi na ovakav način. Kasnije, ukoliko bi trebalo, izjave su mogле biti uzete naknadno u formi u smislu Zakona o krivičnom postupku, član 151 i tako dalje. Mi smo odlučili da to radimo službenim beleškama, jer to je bio policijski radni materijal.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle vi svedočite isključivo na osnovu policijskog radnog materijala?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da i na osnovu onoga šta smo mi radili i šta smo čuli i šta smo eventualno u našim proverama iskaza ljudi sa kojima smo razgovarali potvrdili ili tome slično.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da takav posao spada u nadležnost istražnog sudije?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: U to vreme mi nismo imali zahtev istražnog sudije, jer o tome istražni sudija nije imao saznanje. Mi smo tek kasnije u vezi sa našim saznanjima, kada smo došli do nekih indicija i kada je prikupljen obiman materijal, govorim o službenim beleškama i drugim... O tome obavešteno tužilaštvo, zatim istražni sudija i tako dalje, kao što sam ja već obavestio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi dakle tvrdite da sve izjave koje ste prikupili, kako sami kažete, nisu potpisane, dostavili ste okružnom tužiocu u Beogradu koji je uzeo predmet u razmatranje i to je sve, je li tako?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Mi nismo dostavili izjave, rekao sam vam to se radi o službenim beleškama, o policijskim službenim beleškama, o razgovoru u kome se sadrži ono šta su ljudi izjavili. Mi smo to šta smo imali dostavili tužilaštvu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U vašoj izjavi na drugoj strani, u petom pasusu, navodite da ste samo nekoliko dana nakon što je 1. maja izašao članak, pozvani na sastanak i obavešteni da će biti formirana radna grupa čiji će biti zadatak da ustanovi relevantne činjenice za pomenuti predmet oko hladnjače. Međutim, vi ste već 25. maja, dakle istog meseca, posle, otprilike, koliko vidim iz

ovoga šta tvrdite, dve nedelje od kada je formirana grupa, već dali saopštenje za javnost, u kome ste izneli činjenice koje ste navodno utvrdili. Je li tačno?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja nisam obavešten da će biti formirana radna grupa, već sam dobio nalog posredstvom generala Sretena Lukića, a nalog je bio ministrov, da se formira radna grupa i to je učinjeno i nije prošlo samo dve nedelje nego mnogo više. Napominjem da je radna grupa odmah pristupila izvršenju aktivnosti vezano za to i to je, otprilike, dvadesetak dana, a ne dve nedelje kako vi kažete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, neka budu tri nedelje, gospodine Karleuša, ali nije sporno da je radna grupa formirana početkom maja, a da ste vi svoje saopštenje o navodnim nalazima dali 25. maja, to piše u ovim datumima. Dakle, ako je radna grupa formirana tek u maju, ako niste imali formalne izjave već ste samo pravili beleške i to sve dostavili tužilaštву, zbog čega ste onda ishitreno davali saopštenja? Da li je to praksa?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ako se pogledaju datumi kada su obavljeni razgovori, odnosno datumi na službenim beleškama, vidi se da je to bilo znatno ranije nego onda kada je dato saopštenje. Kompletan dokumentacija u vezi sa ovim nije dostavljena u maju mesecu tužilaštву, već znatno kasnije, a mi smo tada prikupljali takozvana obaveštenja i vršili provere onoga do čega smo došli. A mi ono šta smo imali, mi smo to obavestili javnost, jer bio je veliki pritisak javnosti da se sazna i da se zna šta se, u stvari, tu desilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi, molim vas, pošto valjda nije sporno da ste vi tu izjavu dali 25. maja, to je, u stvari, vaše saopštenje za javnost, je li tako?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A počeli ste da radite negde na početku maja, dakle 25. maja ste dali tu izjavu. Da li možete da mi odgovorite da li je iza toga stajao neki politički marketin-

ški razlog za takvo saopštenje? Da li je vaše saopštenje zapravo bila medijska priprema za moje izručenje u Hag, jer je vaša konferencija za štampu, otprilike, pre toga...

SUDIJA MEJ: Jednu po jednu stvar. Prvo pitanje je pitanje o takozvanoj političkom marketingu, kako je rečeno. Dakle, da li je postojao neki politički razlog za to ili neka vrsta političkog pritiska?

SVEDOK KARLEUŠA: Nismo imali nikakav politički razlog, niti se njihova policija i moja radna grupa, na koju sam ja ponosan, na njen rad, nismo bavili politikom. Mi smo iznosili ono do čega smo došli u našem radu. I mi smo to izneli. Zašto je to bilo tada potrebno? Još u toku maja meseca, odmah posle objavljinjanja teksta u zaječarskoj "Krimi reviji", oglasio se i tužilac saopštenjem za javnost, radi se o tužiocu Okružnog suda u Negotinu. Sva ta pisanija vrlo je i znatno uznemirila javnost i mi smo imali obavezu i tako smo smatrali da pokažemo da se pred tim ne čuti, već da se ozbiljno radi da bi se to proverilo i istražilo. To je bio moj posao i ja lično tome ne vidim, niti hoću da imam veze sa političkom ocenom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste rekli da ste sve to obavili u maju, obavljeno je 30 razgovora, kako ste juče rekli, prikupljeno je podataka, mnogo drugih poslova, sve u maju, 'ajde da kažemo nije 14 dana nego malo više, a recite mi od tog trenutka, koliko ja vidim po ovim vašim podacima kada ste dali ta saopštenja, pa do danas i uopšte niste napredovali u toj istrazi, nema nikakvih novih činjenica osim tih koje ste tada objavili.

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ne bih se složio sa vama. Postoje određeni podaci i činjenice koje su još uvek u obradi i to bi se moglo nazvati i kako vi navodite nekim napretkom. Ja o tome sada ne mogu da govorim, govoriću o tome ukoliko se to bude od mene zahtevalo, kada o tome imamo dovoljno argumenata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači u vreme kada ste davali izjavu niste imali dovoljno argumenata, pa ste dali ono što ste uradili za 14 dana, a od onda je prošlo još 14 meseci, pa niste dali

nikakvu izjavu o onome šta ste radili 14 meseci. Prepostavljam da posle mog izručenja u Hag nije više bilo motiva da se na tome mnogo insistira, je li tako?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Moram da vam kažem sledeće, a to je od trenutka kada smo mi obavestili tužilaštvo, tužilaštvo, odnosno Okružni sud u Beogradu, postao je nadležan za sve izjave i sve komentare za javnost, a mi smo samo postupali po nalogu tužilaštva, prema tome i danas mi nismo kompetenti, odnosno nismo ovlašćeni da dajemo rezultate eventualnih zaključaka, istraga u vezi sa ovim. Ukoliko je to potrebno, o tome može da se izjasni tužilaštvo u Beogradu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da vas pitam kao policijaca sa velikim iskustvom, koliko sam zapamtio juče ste rekli da 27 godina radite u policiji, zar nije logično da se prvo utvrdi ko su ti ljudi, gde, kako su ubijeni, ko ih je ubio pa da se onda izvlače zaključci? Prepostavljam da istraga svaka o nekom telu koje se pronađe mora da odgovori na ta pitanja prvo?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da. Mi imamo taj problem, jer još uvek tela, ako govorim o hladnjači, nisu pronađena, problem je oko identifikacije i ne samo sa slučajem hladnjača, već sa drugim pronađenim telima. To ne zavisi od nas, identifikacija ovako velikog broja kao što se ovde govorilo i što se zna, ide vrlo sporo i mi, kao policija, očekujemo da rezultate identifikacijama dobijemo kako bismo mogli da nastavimo ozbiljnije u pravcu odakle ti ljudi potiču, pa onda da vidimo da li se na tom prostoru i šta desilo, ko tamo nedostaje, da li su to nestali ljudi, ko je tamo radio, i ko je eventualno počinio? Mi radimo da se utvrde sve činjenice vezane, kao i prvo ko je počinio zločin, odakle ljudi dolaze i da se krivci označe pojedinačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prepostavljam da je to zadatak pravosudnih organa i policije da odgovore na pitanja ko su, gde su ubijeni, ko ih je ubio, da bi se moglo da napreduje dalje. Drago mi je što se sa tim slažete. A recite mi, molim vas, u vašem saopštenju koje citirate na strani 3 navodite da su tadašnji mini-

star unutrašnjih poslova Vlajko Stojiljković i načelnik Resora javne bezbednosti Vlastimir Đorđević proglašili ceo slučaj državnom tajnom i da su povodom njega otvorili akciju pod nazivom "Dolina 2". Da li ste negde videli da postoji bilo kakva oznaka državna tajna u vezi sa tim slučajem?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da se radilo o državnoj tajni, saznali smo, odnosno da je govoren da je tada naloženo da se slučaj ima smatrati državnom tajnom, strogo poverljivim, da se zatvore informacije za javnost, dobili smo od tadašnjeg načelnika SUP-a Bor, od tadašnjeg tužioca okružnog tužioca u Negotinu i drugih ljudi koji su se svi pozivali na taj nalog. Postoji dokument na kome se nalazi oznaka "strogo poverljivo - službena tajna", koji govori o isplataima naknade za fizički rad ljudima koji su iznosili leševe iz hladnjače.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, molim vas, kakva je to tajna operacija za koju se angažuju radnici preduzeća "Higijena" ili "Komunalac" ili ne znam već kako se zove, znači čistači ili grobari lokalnog preduzeća, kakva je to tajna operacija?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Prema onome šta su nama ljudi izjavili koji su u tome učestvovali, to je bilo tako. Tada je to bilo tako. Mi na to nismo mogli da utičemo, a zašto je to bilo tako, ja ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Samo da pogledam nešto. Na strani 4 vaše izjave, kažete između ostalog da operativna saznanja do kojih je došla radna grupa ukazuju da je marta 1999. godine održan sastanak u mom kabinetu, da su prisustvovali tom sastanku, pored mene, Vlajko Stojiljković, Vlastimir Đorđević i Rade Marković, da je Đorđević tu pokrenuo problem asanacije terena, a da sam ja navodno naložio Vlajku Stojiljkoviću preduzimanje mera kako bi se uklonili svi tragovi koji mogu da ukažu na postojanje dokaza o izvršenim zločinima. Evo ovde stranice 4 vaše izjave. Kažete: "Tom prilikom general Đorđević izneo je kao problem pitanje asanacije terena na području Kosova i Metohije". Znači postavio pitanje asanacije terena na području Kosova

i Metohije. "S tim u vezi Slobodan Milošević je naložio Vlajku Stojiljkoviću preduzimanje mera kako bi se uklonili tragovi koji mogu da ukažu o postojanju dokaza o zločinu". Znači, on prvo govori o asanaciji, a s tim u vezi što on govori, ja govorim ono što on ne govori, a onda dalje se opet vraćate raznim izvršenjima dobijenog zadatka marta iste godine i "Na kolegijumu MUP-a razmatran je problem asanacije terena na Kosovu i Metohiji" i tako dalje. E sad, recite mi, molim vas, da li ste vi bili prisutni na tom sastanku?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Na kom sastanku?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa na tom na kome citirate da sam ja naložio da se izvrši uklanjanje zločina, uklanjanje tragova zločina?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Mislite na sastanak za koji je rečeno da je bio ovde kod vas u kabinetu?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste.

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ne, ja nisam bio prisutan tom sastanku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li pravite razliku između asanacije terena i uklanjanja tragova zločina?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li prepostavljate, dakle, da šef države daje takve naloge, ako se postavi pitanje asanacije, da se uklone tragovi zločina? Da li je vama poznato, kao policijskom oficiru, koliko puta se insistiralo upravo suprotno da se kažu svi izvršiocи zločina, da se ne dozvole zločini, da se svako ko izvrši zločin poziva na odgovornost? Da li su vam poznate te naredbe?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ovde ima više pitanja. Pokušaću da vam odgovorim redom. Navođenje da je kod vas marta održan taj sastanak nije naša konstatacija, nismo to mi izmislili, to je izjava gospodina Radeta Markovića. On je to izjavio i mi raspolažemo tim saznanjem gospodina Radeta Markovića i on je izvor takvog i tog govorenja. Zatim, rekli ste o asanaciji...

SUDIJA MEJ: Dozvolite da svedok završi ono šta govori.

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Meni je potpuno jasno šta znači "asanacija", taj termin se često koristio valjano i nevaljano, pogotovo u sredstvima javnog informisanja. Međutim, ja nisam tu da zaključujem, ja sam samo izneo ono kako smo mi to čuli i to smo tako i preneli. U svojoj izjavi datoj istražiocima ovog Tribunal-a, ja sam samo ponovio ono šta smo mi dali u saopštenju za javnost. Onako kako smo o tome mi obavešteni i preneli smo navodeći operativna saznanja, jer to je bilo u to vreme tada, kada smo govorili, iako danas možemo da kažemo ko je bio izvor te informacije...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi tvrdite da je izvor informacije Radomir Marković. Ja ne verujem da bi nešto tako mogao da izjavi, niti bi iko mogao tako da izjavi nešto, s obzirom na to da je to potpuna neistina, ali odgovorite mi na pitanje koje se tiče ove vaše izjave koju sam sad citirao. Vi dalje pišete u izjavi: "Nisam siguran ko je izvor ove informacije, mada sam o njoj obavešten na sastanku u MUP-u. Koliko sam ja shvatio, ta informacija je najverovatnije potekla od učesnika sastanka kod Miloševića". Pa onda dalje, pri kraju stranice kažete ovako: "Takođe smo razgovarali sa Obradom Stevanovićem, ali je on u suštini poricao da je na bilo koji način učestvovao u ovim događajima. Takođe smo razgovarali sa generalima Dragom Ilićem, Stojanom Mišićem, Petrom Zekovićem, ali su svi..."

SUDIJA MEJ: Molim vas sporije, radi prevoda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dalje kažete: "U stvari, razgovarali smo sa mnogim šefovima službe, pomoćnikom ministra, šefom kabineta, ali su svi poricali da bilo šta o tome znaju. Niko od njih u radnoj grupi nije pružio nikakvu informaciju u vezi sa operacijama čišćenja na Kosovu, niti saznanja o hladnjači". Dakle, ovde ste napisali da ne znate ko je izvor informacije, da ste o njoj obavešteni tada, a ovde tvrdite da je izvor...

SUDIJA MEJ: Vi morate da postavite svedoku pitanje kako bi on mogao na to sve skupa da odgovori. Gospodine Karleuša, da li ste čuli šta je sada pročitano?

SVEDOK KARLEUŠA: Jesam, ali molim da mi postavi pitanje, konkretno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, u izjavi ste rekli da ne znate poreklo te informacije za koju ovde tvrdite da ste je dobili od Radeta Markovića, je l' tako?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li vi razgovarali sa Rade-
tom Markovićem?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' radna grupa razgovarala
sa Radetom Markovićem?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A na osnovu čega ste vi kao
radna grupa zaključili da je Rade Marković vama rekao da je na
sastanku koji je bio kod mene, dat takav nalog, ne čak za asana-
ciju, nego za uklanjanje, za prikrivanje nekog zločina, je l' tako?
Niste razgovarali s njim, ni vi ni radna grupa, na osnovu čega
ste zaključili?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Na sastanku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Na sastanku koji sam pome-
nuo u svojoj izjavi i ovde, lično sam video potpisano izjavu gospo-
dina Radeta Markovića u kojoj upravo stoji ono što smo ovde
izjavili. U terminu kada sam sudskom istražitelju u Beogradu na
zahtev ovog Suda dao svoju izjavu, nisam se izjasnio o izvoru.
Ovde sam se izjasnio o izvoru i to je istina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, kako ste utvrdili pošto nije radna grupa razgovarala sa Markovićem, da je on dao tu izjavu?

SVEDOK KARLEUŠA – OGOVOR: Ja sam lično video potpisano izjavu gospodina Radeta Markovića i ostvario sam uvid u nju. To je bila zvanična izjava sa datumom, sa zapisničarima i tako dalje. Ja sam to lično video. Nisam izmislio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to ste, znači, videli, tu izjavu i tako dalje. Ja imam pred sobom zapisnik o glavnom pretresu sastavljen na dan 28. maja 2002. godine pred Okružnim sudom u Beogradu. Reč je o Radetu Markoviću. I objašnjava se, na primer, svedok Goran Petrović, funkcijer DB-a kaže: "Zakazan je sastanak koji je bio zakazan 31. maja i koji je obavljen u sedištu RDB na Banjici". A onda, kaže se: "Markovića je na sastanak doveo Mijatović i Borislav Galić, tadašnji šef kabineta Resora državne bezbednosti". A onda svedok objašnjava da nije vođen nikakav zapisnik, niti je sačinjena službena beleška sa pomenutog razgovora, jer okrivljeni Marković nije naveo ništa bitno što bi zahtevalo takvu radnju, odnosno pravljenje službene beleške. Pa onda na pitanje okrivljenog Markovićevom svedoku: "Da li se sećaš što mu je svedok rekao na završetku razgovora u hodniku, svedok odgovara da mu je rekao da je ironija sudsbine da se on i Zoran Mijatović trude da izvuku okrivljenog Markovića iz zatvora" i tako dalje. Konstatuje se da okrivljeni Marković može da se kune u svoje dete za ono što on ističe u vezi sa razgovorom. Sad svedok Dušan Mihajlović, ovo je sudski zapisnik, ovo nije nikakva beleška, nego sudski zapisnik, svedok Dušan Mihajlović, vaš ministar...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, morate konačno da postavite pitanje. U čemu je poenta svega ovog što čitate?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Poenta je u tome, gospodine Mej, što svedoci na glavnom pretresu na sudu tvrde da nikakva beleška iz tog razgovora kad su ilegalno i bez odobrenja legalnog sudsije izvodili Markovića iz zatvora da na njega vrše pritisak, da daje izja-

ve, nije sastavljena, nije sačinjena ni beleška. I da je očigledno u pitanju naknadna montaža nečega što se čoveku, kao što je Rade Marković koji se nalazi u podrumu istražnog zatvora već godinu i po dana pod ogromnim pritiscima i torturom, pokušavaju da montiraju ovakve stvari.

SUDIJA MEJ: Hajde da probamo da shvatimo sve to šta ste rekli. Da li vi kažete da nije moguće da postoji izjava koju je ovaj svedok mogao da vidi, zato jer je Marković tada bio u zatvoru i od njega nije uzeta nikakva izjava? Da li je to ono šta kažete?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja samo kažem da ako je nešto video ovaj svedok, da to mora da bude montaža neka, a ne nikako izjava, jer, molim vas, evo šta kaže ministar unutrašnjih poslova Dušan Mihailović u zapisniku sudskog pretresa...

SUDIJA MEJ: Ne, ne, čekajte prvo da svedok odgovori na sve to. Gospodine Karleuša, čuli ste tvrdnju koja je izneta. Možete li to da komentarišete?

SVEDOK KARLEUŠA: Istina je da sam ja video izjavu gospodina Radeta Markovića sa potpisom Radeta Markovića, prepostavljam da je to bio potpis sa svim njegovim generalijama, izjava u pravoj formi u kojoj se pravi izjava. Tačno je da ono šta piše u toj izjavi, da sam ja izneo i u svom iskazu datom haškom istražitelju i ovde pred Sudom. Ovo šta vi govorite, ja ne bi komentarisao i to mi nije poznato. Vreme u kome sam ja to video, odnosno kao predstavnik radne grupe i na taj način smo mi prikupljali obaveštenja i saznanja. Ne moramo mi svi da idemo, dovoljno je što sam ja bio prisutan tome. Mi smo sada rekli kako smo mi to dobili: dobili smo na taj način i to je istina. I to je bilo tokom maja meseca 2001. godine, pre nego što smo to saopštili u javnosti. To je istina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dušan Mihajlović po ovom zapisniku kaže: "Svedok je pristao na ovaj razgovor sa Markovi-

ćem”, znači Dušan Mihajlović, koji je objavljen 31. maja 2001. godine u prostorijama službe bezbednosti na Banjici. Tom razgovoru su prisustvovali i Mijatović i Petrović i on kaže: ”Nije mi poznato da li je u vezi sa razgovorom vođen zapisnik ili je sačinjena neka službena beleška pošto nije bilo nikakvih informacija. Nije Markoviću obećavana promena i neka finansijska podrška” i tako dalje. Dakle i on kaže nije pravljena beleška. A kaže, upravo mu je Mijatović rekao da je tema razgovora Slobodan Milošević i tako dalje. Da li vi znate šta je sve i kakav pritisak po onome šta su objavili skupštinski anketni odbori, znači anketni odbori Parlementa po onome što je objavljeno u sudskom pretresu, vršen na Radomira Markovića da mene za nešto okrivi u uslovima najgore torture koja traje godinu i po dana? Da li vam je to poznato?

SVEDOK KARLEUŠA – OGOVOR: Nešto sam tako čuo posredstvom sredstava informisanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, gospodine Mej, nadam se da ćete prihvati ovaj zapisnik o glavnom sudskom pretresu Okružnog suda u Beogradu, jer...

SUDIJA MEJ: Pozabavićemo se time na isti način. Predajte nam, dajte Tužilaštvu da vidi i onda ćemo to da označimo za identifikaciju.

SUDIJA KVON: Gospodine Karleuša, šta mislite da li znate gde se sada nalazi ta Markovićeva izjava?

SVEDOK KARLEUŠA: Ne, ja ne znam gde se sada nalazi ta Markovićeva izjava.

SUDIJA KVON: Ko je vama pokazao tu izjavu, u tom vremenu, tada?

SVEDOK KARLEUŠA: Izjavu sam video lično na jednom sastanku rukovodstva MUP-a. Tada sam ja referisao dokle smo došli u vezi sa istragom oko hladnjače i pokazana mi je ta izjava koja je bila

u kontekstu onoga zbog čega sam ja prisustvovao tom sastanku. Ja je nemam u posedu, niti je u posedu ima radna grupa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, odgovorite mi sada na ovo pitanje: pošto sam vam citirao deo vaše izjave za ovo sveđočenje gde kažete da ne znate poreklo te informacije o sastanku kod mene, a onda navodite da ste razgovarali sa svim tim učesnicima Stojiljkovićem, Đorđevićem, Obradom Stevanovićem, Dragom Ilićem, Stojanom Mišićem...

SUDIJA MEJ: Molimo da čitate sporije. Gospodine Miloševiću, vi ste to već pročitali, nema potrebe da to ponovo čitate. Ako imate pitanje, postavite to pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niko od ovih ljudi nije vam dao ni jednu informaciju koja bi potvrdila to šta ste vi naveli u saopštenju. Niste dobili od njih ni jednu informaciju koja bi potvrdila to šta ste rekli u sopštenju. Zašto ste onda izneli tu laž?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Mi smo to izneli da bismo obavestili javnost o toku naše istrage u vezi sa ovim slučajem. Nismo rekli da je to istina. Mi smo izneli saznanja do kojih smo došli i da je operativna aktivnost na utvrđivanju svih činjenica i dalje u toku. To je istina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a vi ste izneli da postoji neki podatak u vezi sa nekakvim sastavom kod mene negde oko 25. maja, je l' tako?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Mi smo to saznali neposredno. Ja sam prisustvovao tome, saznavši to pre 25. maja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, a...

SUDIJA KVON: Samo trenutak, gospodine Miloševiću. Izvolite, gospodine Šin.

TUŽILAC ŠIN: Časni Sude, ovaj dokument je takođe samo na srpskom, tako da Tužilaštvo o njemu ništa ne može da kaže.

SUDIJA MEJ: Onda ćemo da ga označimo za identifikaciju.

sekretar: Časni Sude, ovo će da bude označavano za identifikaciju kao D28.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi ste saznali na osnovu izjave Radeta Markovića, kao što ste sad rekli, pre 25., a s njim je razgovarano, kao što se ovde vidi, kasnije od tog datuma. Kako ste onda to mogli da saznate pre nego što je sa njim razgovarano?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja vam kažem i ovom Sudu prezentiram, ono šta sam ja video. I ovo šta govorim je puna istina. Ja sam video iskaz gospodina Radeta Markovića, odnosno njegovu izjavu, urednu izjavu, onako kako izjava treba da izgleda. I ja ne znam ovo o čemu vi govorite, da postoji neka izjava od kasnije. Možda je sa njim razgovarano u više navrata vezano za istu temu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li vam se čini da je to bilo takođe u okviru priprema za moje odvođenje u Hag koje je, kao što znate, bilo neustavno, nelegalno, kriminalno?

SUDIJA MEJ: Nije na svedoku da to komentariše. Gospodine Karleuša, ovo će da bude zadnje pitanje o ovoj temi, gospodine Miloševiću. Dakle, izneta je tvrdnja da je sve ovo šta je rečeno gospodinu Markoviću, kao izveštaj sa sastanka, bilo deo priprema da se gospodin Milošević dovede ovamo. Ima li u tome istine?

SVEDOK KARLEUŠA: Ja se ne bavim time i ja ne mogu o tome da se izjasnim. Ja nemam takvo mišljenje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi navodite u vašoj izjavi na strani 5 da saopštenje sadrži informacije dobijene od Boška Radojkovića i onda da je on stekao uverenje da su svi leševi s nekim

povredama tupim predmetima i tako dalje. Moje pitanje glasi: zbog čega se isključivo oslanjate na Radojkovićevu izjavu i saopštenje kad on nije stručnjak koji se bavi utvrđivanjem nastanka povreda?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Gospodin Boško Radojković je jedan izuzetno iskusan tehničar. Koliko je meni poznato, pošto sam učestvovao u razgovoru na osnovu čega je napravljena službena beleška sa gospodinom Boškom Radojkovićem, znam i zaključio sam da on ima veliko iskustvo i da ono što je govorio, govorи sa dosta argumenata. Stekao sam utisak da on govorи o tome istinitо i rekao mi je, otprilike sam ga ja to i pitao kako je on došao do tog zaključka. Rekao je da je on u svojoj praksi video na stotine i obradio stotine uviđaja gde se radilo o smrtnim posledicama, a naročito s obzirom da je na području Kladova tehničar sa utopljenicima i sa ljudima koji su izvađeni iz vode. Ja ne tvrdim da je to tako, ali to je njegova izjava.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' znači da su ti bili utopljenici?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ne, ja sam rekao da je on imao iskustva sa utopljenicima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: I sa leševima, jer on je davao otprilike svoj preliminarni nalaz na nivou policije. Jasno je da je kasnije nadležnost sudskih veštaka, sudske medicine o uzrocima smrti nađenih telа.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A objasnite mi, molim vas, po kojim ste se vi kriterijumima opredeljivali? Koju informaciju ćete da shvatite kao validnu, a koju kao ne? Na primer, juče ste, juče ste rekli da je neko izjavio da su na tim leševima bile uniforme UČK (OVK, Ushria Clirimtare e Kosoves). Posle ste rekli da nisu bile uniforme UČK. Kako ste se opredelili da izaberete konstataciju da su bile ili da nisu bile uniforme UČK? Ili drugi primer, kažete da vam je Radojković...

SUDIJA MEJ: Čekajte, čekajte, idemo jedno po jedno. Ne, ne, ne, on mora na to da odgovori. Vi ste mu dali jedan primer, on sada mora da odgovori.

SVEDOK KARLEUŠA: Šta je vaše pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi se služite izjavama, je l' tako? Izjave su vaš jedini osnov davanja izveštaja, a ne materijalne činjenice, nego, znači, izjave? Vi imate izjavu da su bili u uniformama UČK, pa onda imate izjavu da nisu bili u uniformama UČK, pa se vi opredeljujete za izjavu da nisu bili u uniformama UČK. Po kom kriterijumu birate koju čete izjavu da prihvatile kao, kako vi kažete, relevantnu? Ja ne insistiram da su bili u uniformama UČK, čak ne insistiram da su uopšte bili sa Kosova. Čak ne insistiram da je uopšte bilo te godine. Ni bilo šta drugo. Nego, jednostavno, pitam po kojim se kriterijumima...

SUDIJA MEJ: Dozvolite svedoku da odgovori.

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Po istim kriterijumima do kojih smo došli do saznanja da je među leševima bilo i onih u uniformama OVK, po istom kriterijumu morali smo da ispravimo da nisu bila nađena tela sa uniformama UČK, jer je neposredni izvor toga gospodin Radojković. Znači omaškom je došlo do konstatacije da su bili u uniformama. Ili je on tada rekao, pa je to zapisano, pa je posle to revidirano, pa je to tako zapisano. Mi nismo u vezi sa tim ništa mogli da izmislimo, niti smo imali razlog za to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas i ne pitam da li ste vi izmislili, nego sam vas pitao po kom kriterijumu jednu informaciju odbacite, drugu prihvatile i slažete u neku celinu, to je bilo moje pitanje. Ali, evo drugi primer, molim vas: Radojković je u izjavi koju ste notirali rekao da su, po njegovoj proceni, ti ljudi bili ubijeni dva dana pre toga. A recimo, prema izjavi koju ste uzeli od Nenada Popovića, kriminalističkog operativca MUP-a Kladovo, na drugoj strani izjave, poslednji pasus, stoji da su leševi u delovima,

u raspadajućem stanju. A sad objasnite zašto je bitno da se vaša konstatacija i nalaz zasniva na jednom, a ne na drugom iskazu, pošto su očigledno obojica, po onome šta tvrde, videli te leševe?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: U ovom slučaju ne radi se o nalazu i konstataciji. Radi se o saznanju. Gospodin Boško Radojković je izneo ubedljivo da se radilo o relativno, o telima koji nisu bili u stanju vidnog raspadanja. Onako kako se on izjasnio zabeleženo je u službenoj belešci i mi smo to tako preneli, smatruјući da druga lica nisu toliko bila niti u kontaktu, niti su o tome mogla bliže da se izjasne na način kako se izjasnio gospodin Boško Radojković.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a Nenad Popović je to isto video, on je kriminalistički operativac. Prema tome, zašto dajete prednost jednom, a ne drugom? Obojica su, otprilike, podjednako kvalifikovani da o takvim stvarima zaključuju ili, bolje da kažem, podjednako nekvalifikovani da o takvim stvarima zaključuju, jer nisu forenzički stručnjaci?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Naglasio sam da je Boško Radojković kriminalistički tehničar, profesionalni kriminalistički tehničar sa velikim iskustvom. Ovaj drugi gospodin, operativac, najverovatnije da nije takvog iskustva, ali on je rekao šta je rekao i Boško Radojković rekao šta je rekao i to sve stoji u njihovim izjavama. Koliko ja znam, to je sve u prilogu ovde u Sudu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, tu ima i drugih. Vi u vašem saopštenju 25. maja kažete "preko 50 leševa", onda kažete da je Radojković rekao da je bilo 86, ovaj koji je otvorio hladnjaču kaže da je bilo 30. Ko je ustanovio koliko je bilo tamo tela? Kako ste ustanovili? Koju ste prihvatali, opet samo Radojkovićevu tvrdnju ili tvrdnje svih ovih drugih?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Saznanje da je bilo samo 50, a negde i 30, to su bile slobodne procene ljudi koji su se tu nalazili, sudeći po onome kolika je to naizgled, kako je to tako izgledalo. Definitivno brojanje izvršeno je u momentu kada su tela stavljena u kamione. Prvi - 30 i drugi - 58. To je, pored Boška Radojkovića izbrojao i još neko. Mi smo, ja se sada sećam, da je u svojoj izjavi

Boško Radojković decidirano se izjasnio o 58 i onako sve ostalo kao što je rekao u svojoj izjavi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi niste prisustvovali ekshumaciji leševa, je li tako?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja sam prisustvovao ekshumacijama leševa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, dobro, ja sam shvatio da policija može samo da obezbeđuje prostor na kom se vrši ekshumacija, a da nema pravo da prisustvuje ekshumaciji, jer je to stručan posao onoga ko to radi, je li to tako ili nije po propisima?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li ste upoznati s time kakvi su rezultati analize nakon ekshumacije leševa koji su pronađeni u Batajnici?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Nisam čitao izveštaj stručnog tima koji je vršio ekshumaciju. Taj izveštaj dostavljen je okružnom tužiocu koji je vodio postupak ekshumacije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da ni do danas nije utvrđen uzrok smrti tih leševa?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Moguće, ja nisam čitao tu izjavu i tela nisu identifikovana. Ja sam to naglasio kao jedan veliki problem. Izvršene su preliminarne identifikacije, nepotpune, što je po nama samo indicija da se najverovatnije radi o licima čija smo identifikaciona dokumenta pronašli na licu mesta, ali tela nisu identifikovana onako kako to mora da se uradi da bi moglo da se ozbiljno postupa i sigurno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li je tačno da ni do danas nije utvrđen identitet tih leševa, ni mesto smrti, ni to odakle potiču ti leševi?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja imam neka saznanja u vezi sa tim, ali imam informaciju da su neka već u potpunosti identifikovana. Ne znam tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali sve to šta ste pomenuli o Batajnici opet nema veze sa tim leševima iz hladnjače, jer oni nisu još ni ekshumirani, niti ste ih našli gde su, je li tako?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Koliko je meni poznato, prema onome kako je gospodin Radojković opisao, broj, karakteristike, struktura, i tako dalje, čini mi se da te leševe nismo pronašli, odnosno oni nisu pronađeni prilikom izvršenih ekshumacija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a...

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Molim vas samo jos jednu ispravku. Oslanjam se na ekshumaciju "Batajnica 1". Ne znam da li je prilikom ekshumacije masovne grobnice "Batajnica 2", pronađena tela u vezi sa ovim, s obzirom da se tu nalazi veliki broj ekshumiranih tela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vama je delovalo, kako kažete u izjavi na strani 9, u vezi s tim što govorite da je pronađeno u Batajnici, da ova tela potiču sa Kosova. Na osnovu čega vam je to delovalo da potiču sa Kosova?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja se ne bih izjasnio da je meni delovalo. Ja sam samo pokušao da zaključim na osnovu onoga šta je pronađeno na licu mesta, šta je prezentirano. Radi se o pronađenim ličnim kartama i drugim dokumentima, ako je utvrđeno, a to postoji u dokumentaciji, da ta dokumenta glase na imena lica koje noše lica albanske nacionalnosti, a uglavnom su dokumenta bila izdata u mestu Suva Reka (Suhareke) na Kosovu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, sada je trenutak za pauzu. Gospodine Karleuša, sada ćemo da napravimo pauzu od 20 minuta. Molim vas, vratite se posle toga.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, gospodine Karleuša, samo da razjasnimo: malopre ste pomenuli ličnu kartu iz Suve Reke. Međutim, vi tvrdite da na osnovu toga hoćete da kažete da su tela sa Kosova. Kako možete tvrditi da su tela iz hladnjače sa Kosova, kad ona nisu još ni pronađena?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja ne tvrdim ni jedno ni drugo. Mi ne tvrdimo da su tela iz hladnjače sa Kosova, već postoje izjave, informacije na osnovu koji se čini indicija da je to tako. A što se tiče pronađenih ličnih karata, mi kao policija znamo da dokument pronađen na licu mesta ne mora da znači da on pripada telu koje je tu pronađeno. Zato sam istakao važnost potpune identifikacije tih tela da bi moglo da se utvrdi odakle tela potiču i da bi se policijska istraga u vezi sa rasvetljavanjem, sve u vezi sa tim, odvela na pravi pravac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li je jasna ova vaša tvrdnja da tela iz hladnjače još nisu pronađena?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Koliko je znam, meni nije poznato da su pronađeni elementi koji bi mogli da budu označeni, odnosno da budu prihvatljivi da je to, da se radi o telima. Naglasio sam da mi nije poznat izveštaj povodom ekshumacije "Batajnica 2". Tamo je pronađeno negde oko 270 tela. Moguće je da i među njima... Ali ja ta saznanja nemam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, nemate saznanja o tome da li su pronađena tela u ovom slučaju koji vi vodite?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto kažete da lična karta može da deluje, eto, kao neka indicija da su tela sa Kosova, a kako vam deluje, na primer, kao indicija činjenica, vidim u ovom papiru, o prikupljenim stvarima, tu je pod brojem 415 deo kartice sa natpisom delegat Socijalističke partije Srbije. Da li vam je to, možda takođe moglo da posluži kao neki indikator bilo čega?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja ne mogu sada da se setim da je postojao takav neki dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, evo ga, veliki dokument sa ovim spiskom stvari nađenih tamo u Batajnici. Vi ste maločas rekli da ste prisustvovali ekshumaciji. Ja ovde imam zapisnik Okružnog suda u Beogradu, zapisnik o ekshumacijama i obdukcijama izvršenim na lokaciji broj 2, u krugu policijskog centra "13. maj" Batajnica, 10. jula, 18. septembra 2001. godine. U ovom zapisniku su navedeni i tim eksperata i ostali prisutni. Nigde nema vašeg imena. Ako ste vi prisustvovali ekshumaciji, da li smatrate da je trebalo da bude zapisano i vaše ime među prisutnima u ovom zapisniku?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja nisam bio član ekspertskega tima, niti sam zvanično trebao da prisustvujem tome, već kao policijac povremeno sam bio prisutan. Sasvim dovoljno da bismo stekli utisak o čemu se tu radi. I bio sam informisan u kontinuitetu o događanjima na licu mesta, o toku ekshumacije. S obzirom da je član ekspertskega tima bio i kriminalistički tehničar našeg kriminalističkog tehničkog centra koji je fotografisao i video sistemima dokumentovao sve što je od njega zahtevano od strane vođe stručnog tima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, molim vas, recite mi, pošto na strani 9 izjave navodite da podaci dobijeni ispitivanjem koje je preduzela radna grupa ukazuju da tela koja su se nalazila u hladnjači do danas nisu ekshumirana. Kako ste to utvrdili?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Kažem vam, mi nismo utvrdili, već nemamo potvrdu da su ona pronađena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. U trećem pasusu na strani 9, pominjete da je ekshumirano 77 tela u Petrovom selu i da je podvrgnuto pregledima, da je to delovalo kao da su potekla sa Kosova. Kako može da vam deluje kad niste bili prisutni na ekshumaciji? Na osnovu čega ste to zaključili?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Na osnovu izveštaja stručnog tima i saznanja da je na licu mesta pronađeno takođe nekoliko identifikacionih dokumenata, ličnih karata i drugih dokumenata sa

imenima lica albanske nacionalnosti. Drugo, prema izjavama svedoka koji se izjasnio da je na to mesto sa Kosova dovezao kamion sa ljudskim telima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ni do danas nije utvrđen uzrok smrti tih leševa?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja nisam čitao detaljno izveštaj o rezultatima obdukcije tih leševa i ne mogu o tome da se izjasnim, ali znam da osim tri tela ostala nisu identifikovana. I u toku je procedura za identifikaciju tih tela putem sistema DNK analiza.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ta tri koja kažete da su identifikovana, odakle su ta tela?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Radi se o tri lica, braća Bitići (Bytyqi).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, nije ustanovljen identitet nikoga od ostalih?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ne. Koliko je meni poznato, samo ta tri lica i u njihovoј identifikaciji učestvovali su i strani eks-pertske timovi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, u preposlednjem pasusu, na strani 9, govorite i o tome da je na lokaciji Bajina Bašta izvršena neka ekshumacija i opet dajete prepostavke koje ne vidim na čemu su bazirane, da prepostavljate da potiču sa Kosova. Je li to tačno ili ne?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da. Tačno da je na obali jezera Perućac identifikovan...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to nije sporno. Nego na osnovu čega tvrdite da su sa Kosova, kad nemate za to podatke?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja ponavljam, ja ništa ne tvrdim, ja samo prenosim neka saznanja ili eventualne indicije da može biti. A mi ćemo to utvrditi najverovatnije tokom buduće istraže, kada tela budu identifikovana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači tačno je da ni do danas nije utvrđen identitet tih tela ni mesto smrti, ni odakle potiču, a pogotovo ne sve ostalo šta se mora ustanoviti, pre svega, kako su stradali, ko ih je ubio, i tako dalje?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Tela do danas, koliko je meni poznato, nisu identifikovana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi inače niste uključeni ni u jednu istragu vezanu za masovne grobnice ili ratne zločine, je li tačno to?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ne razumem pitanje. Kako nisam?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažem niste uključeni ni u jednu istragu vezanu za masovne grobnice ili ratne zločine? To pišete na strani 9 u poslednjem pasusu.

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Kada je formirana u okviru Uprave za borbu protiv organizovanog kriminala, kada je u sklopu te uprave formiran i popunjeno Odsek za istraživanje ratnih zločina i traganje za nestalim licima, moja funkcija u radnoj grupi je prestala i tim poslovima bavi se stručni tim u okviru tog odseka. Taj odsek vodi neko drugo lice i čine ga oficiri policije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li je tačno da je 1999. godine, kako vi navodite, kad je bio urađen uviđaj, pored pripadnika MUP-a tamo bilo i predstavnika pravosudnih organa, istražnih sudija, zamenik tužioca, i tako dalje, je li tako?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da su se i sudiće i tužilac ogласili nenađežnim upravo zbog njihove tvrdnje da se radilo o slučaju iz nadležnosti tužilaštva u Negotinu, a da nije nadležno tužilaštvo u Kladovu?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U tom saopštenju, između ostalog, piše da je general Đorđević o tome bio obavešten od strane načelnika SUP, da se ne može izvršiti obdukcija ni sahranjivanje na području Kladova. Da li je tačno to šta stoji u tom saopštenju?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Tako smo mi došli do saznanja i to stoji u izjavama koje su ovde prezentirane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li je tačno da je tada Đorđević naložio da se obezbedi mesto i da se izvadi hladnjaka?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Prema iskazu tadašnjeg načelnika SUP-a, tako stoji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno ono što je navedeno da je tada Đorđević naredio i vađenje leševa i pripremu za transport, gde je napomenuo da će sahranjivanje i obdukcija morati da se izvrši?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Prema iskazu tadašnjeg načelnika, tako stoji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi u saopštenju navodite da se radilo o preko 50 leševa i da se pretpostavlja da su sa Kosova i Metohije. E sad je moje pitanje, pošto iz službene beleške koju je sačinila vaša grupa u vezi sa razgovorom sa roniocem Živadinom Đorđevićem, sledi da se u toj hladnjači koju je on otvorio nalazilo oko 30 leševa, kako ste onda vi naveli da se nalazi preko 50, kad ovaj koji je otvorio kamion kaže da je 30?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Tako je on naveo u svojoj izjavi i to je bila njegova slobodna procena, a kasnije smo mi saznali da je bilo mnogo više i cifra od 50 izrečena je i opšteprihvataćena od mnogih i tada od gospodina Boška Radojkovića, sve do momenta dok on nije izbrojao sve to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A zašto u vašem saopštenju nema podatka koji upravo proizilazi iz vašeg razgovora sa načelni-

kom SUP-a, to ste konstatovali na drugoj strani izjave s njim, da je Đorđević, znači general Đorđević rekao tada da se izvrši autopsija leševa?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Tako ne стоји у нашој službenoj belešci. Koliko se ja sećam, стоји да је налог био да се хладњача извади, тела изваде и да ће се организовати транспорт и да ће се у Београду извршити обдукција и сахранђивање тела, односно на неком другом месту, тачније.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ви имате ту разних изјава. Živadin Đorđević пиše да је на вратима био назив фирме "Eksport-import". Други сведочи каže да се уопште не сећају било каквог natpisa. Sperlić Vukašin који говори о томе на страни 2 каže да је било Peć (Peje) или Prizren, и тако даље. Како се радна група опредељivala за једну верзију када ih има више? Како се определите за верзију kad има више верзија? За коју сте се vi определili?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: U izjavi господина Radojkovića, техничара OUP-a Kladovo стоји шта је писало на хладњачи. Господин Radojković нам је доставио, у разговору у коме сам ја непосредно учествовао са njim, десет кадрова са негатива на којима је snimljena u то време хладњача. Mi smo, takođe i te sve фотографије objavili u sredstvima javnog informisanja i, koliko је мени познато, те фотографије налазе се и овде у Суду као документи. A sve то, те фотографије и остала документа mi smo tada dostavili okružnom nadležном тужилаштву u Beogradu. Na osnovu onoga шта се вidi на тим фотографијама, jasno piše: "Прогрес - eksportna klanica Prizren", неки telefoni i неки faksovi. Rađene су kasnije neke провере u vezi sa tim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi sad, господине Karleuša, малојас се ovako izrekli mnogo komplimenata na račun ovog kriminalističkog техничара који је profesionalan, vredan, i tako даље, што ја nemam nameru да osporim. Pošto sam dobio te fotografije u prilogu vaše izjave, to je 10 fotografija i one redom pokazuju, ovde se vidi sanduk хладњаче који viri iz воде, na prvoj. Pa na drugoj, takođe, из воде. Pa na trećoj, već

izvučena zadnja strana. Pa na četvrtoj, lanci i katanci na vratima. Pa na petoj, hladnjača iz profila. Pa na šestoj, u gro planu deo s kabinetom...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, moram da vas prekinem na trenutak. Možda bi bilo bolje da se te fotografije predoče gospodinu Radojkoviću kada on dođe, on ih pominje. Možda bi bilo razumnije da se one stave pred njega, šta god da želite time da postignete.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Moje je pitanje za gospodina Karleušu koji je vodio istragu na čelu radne grupe: kako to, gospodine Karleuša, iskusan tehničar koji je napravio fotografije, zapečatio u koverat, predao policiji, radi se o leševima u hladnjači, gde je ovde ijedna fotografija bilo kog leša? Suština su leševi, je li tako, a ne hladnjača. Prema tome, je li moguće da jedan, kako bih rekao, postupak i prikupljanje dokaza o tome šta se eventualno tamo desilo bude propraćen fotografijama kamiona, guma, kabine, i tako dalje, a da nigde nema fotografije ni jednog leša? Kako je to moguće? Kako to objašnjavate?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Upravo je to bilo moje pitanje kada sam razgovarao sa gospodinom Radojkovićem. On je to objasnio time da je on započeo uviđaj u redovnoj proceduri. Fotografisao je to šta je fotografisao i kasnije mu je naloženo da prekine sa vršenjem uviđaja, da se uviđaj neće vršiti i on je to tada uradio. Mislim da o tome treba da se izjasni gospodin Radojković.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Da li ste vi utvrdili kada su ubijeni ljudi koji su ekshumirani i da li vam je poznato čak prema prvim procenama eksperata forenzičara, da čak neki leševi potiču iz perioda mnogo pre rata?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Mi nismo utvrdili kao radna grupa. To su eventualno utvrdili, po mom saznanju, članovi ekspertskega tima. Koliko je meni poznato, iz razgovora tada sa njima, leševi ne potiču iz davnih vremena, već otprilike neposrednom vremenu, maltene svi. Znači ne radi se o velikoj razlici u

starostima, odnosno određivanju datuma smrti, koliko je meni poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Karleuša i pored brojnih kontradiktornosti, nejasnoća, nepoznanica, vi ste ipak za samo nekoliko dana navodno utvrdili relevantne činjenice i održali konferenciju za štampu, dali saopštenje, stvorili utisak da se radi o leševima sa Kosova, pa vas pitam da li je to ipak bila politički motivisana kampanja koja je trebalo da bude medijska priprema za moje nezakonito odvođenje u Hag?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Mi smo to saopštenje dali kada smo dali. I ja lično, ni moja radna grupa, niti bilo ko, po mom saznanju, nije bio motivisan i vođen političkim razlozima koje vi sada navodite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto ste juče navodili sastav radne grupe, pa se iz sastava sada, uopšte ne pominjući imena, vidi, kako ste vi naveli, da su u radnoj grupi dva potpukovnika i jedan major. Je li tako?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, dva potpukovnika, jedan major. Da li je vama logično da vi kao kapetan, znači najniži po činu u toj grupi budete šef radne grupe potpukovnicima i majoru?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja sam bio rukovodilac radne grupe ne po tome što sam po činu kapetan, već po tome što sam zamenik načelnika kriminalističke policije bio u to vreme i uopšte nije bitno ko bi rukovodio radnom grupom. Ne vidim u tome ništa nenormalno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li to ima veze sa činjenicom da ste vi i profesionalno, a i na drugi način, poslovno, povezani sa vašim ministrom Dušanom Mihajlovićem mimo redovne službene veze?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: To nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi, gospodine Karleuša, da li je preduzeće čiji je suvlasnik vaša supruga angažovano na obezbeđivanju privatnih firmi Dušana Mihajlovića, vašeg ministra?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: To nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi tvrdite da to preduzeće vaše supruge nema ili da nije ni u kakvoj poslovnoj...

SUDIJA MEJ: Time smo se već dovoljno bavili i to nema nikakve veze sa ovim suđenjem. Čuli smo šta je ovaj svedok rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, izvolite dokazni predmet. Ovo je registracija kod Privrednog suda u Beogradu, zvanično gde se vodi preduzeće koje u svojoj delatnosti ima fizičko i tehničko obezbeđenje. Zove se "Fitocentar". Svetlana Jan Karleuša iz Novog Beograda, ulica Pariske Komune 61. To je vaša supruga, je li tako?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I ovde i kaže da je, ovo su zvanični obrasci, neograničena ovlašćenja, i tako dalje. Svetlana Jan Karleuša, vršilac dužnosti direktora, bez ograničenja ovlašćenja i ostalo. Evo, možete to da...

SUDIJA MEJ: Svedok je odgovorio. On je rekao da to nema nikakve veze sa njegovim iskazom, niti sa činjenicom da je on imenovan za vodu radne grupe. To je njegov odgovor. Činjenica da je možda njegova supruga ima nekakav odnos sa nekim drugim je tu irelevantna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, vrlo je relevantno u kakovom je on odnosu sa članom sadašnje Vlade i svojim ministrom, osim toga što je zaposlen u MUP-u i tim drugim paralelnim odnosima, jer upravo se ta Vlada vrlo angažuje na onome što se zove samoponižavanje i samo...

SUDIJA MEJ: Ne, ne, zнате да политички говори овде нису дозвољени. Само trenутак. Господине Karлеуšа, изнета је sledećа tvrdnja, вероватно она може да се izrekne na više načina. Prvo, да ли ваša supruga ima to preduzeće, da li je она директор tog preduzeća?

SVEDOK KARLEUŠA: Ona je suvlasnik i direktor tog preduzeća.

SUDIJA MEJ: A ministar unutrašnjih poslova, kakva je njegova veza s tim preduzećem? Recite nam to kako bismo shvatili situaciju.

SVEDOK KARLEUŠA: To preduzeće koje vodi moja supruga ne obezbeđuje nikakva preduzeća niti prostorije koje imaju veze sa gospodinom Dušanom Mihajlovićem.

SUDIJA MEJ: Ima li bilo kakve poslovne veze između njih?

SVEDOK KARLEUŠA: Koliko je meni poznato, ne. Ne.

SUDIJA MEJ: Izgleda да је изнетa tvrdnja да је на ваš iskaz u ovom Predmetu na неки начин uticala neka vrsta poslovne veze, pa nas zanima da li u toj tvrdnji има имало истине?

SVEDOK KARLEUŠA: Ne, nema tu nikakve istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite, господине Miloševiću. Možete da postavite još dva pitanja, a onda је vaše vreme isteklo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, господине Mej, то је ваša uobičajena praksa. Odgovorite mi сада на пitanje које се тиче kraja vaše izjave, pročitaću вам poslednji pasus: "Rečeno mi je da drugi organi unutrašnjih poslova ili pravosuđa mogu tražiti да им се ова izjava dostavi u svrhu krivičnog gonjenja". Onda је sledeća rečenica: "Ovim ne dajem" (podvučено), dakle, ne dajete "saglasnost da se jedan deo мојe izjave ustupi takvим organima по nahodenju", по nahodenju Međunarodnog krivičnog суда за bivšu Jugoslaviju, vi говорите о njihovom nahodenju, а зашто

ne dajete tu saglasnost, gospodine Karleuša? Da li zato što ovo isključivo treba da služi u funkciju svedočenja u ovom procesu, nelegalno u procesu protiv mene ili imate neki drugi razlog?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: U momentu kada sam ja davao ovu izjavu, ja sam govorio svojim rečima i one su uglavnom sadržane u toj izjavi. Na kraju te izjave стоји, koliko ja видим, da ja ne dajem ovakvu saglasnost u smislu koji ste sad pročitali i kako tu piše. Međutim, ja to tako nisam razumeo, niti sam ja ikad čuo da takva neka situacija postoji. To se nije odnosilo na jugoslovenske pravosudne organe, jer jugoslovenski pravosudni organi, počevši od suda, od tužilaštva, mogu dobiti to u svako vreme, s obzirom da moju izjavu poseduje nacionalni tim Savezne Republike Jugoslavije za saradnju sa Haškim tribunalom, da poseduje Ministarstvo unutrašnjih poslova, nadležni tim koji radi na nivou ministarstva. I mislio sam da u to vreme je to trebalo, znači, da to ne ide u javnost kao što ja nisam ni znao kako će se sve ovo odvijati. Ali tačno je da sam ja rekao da "ne". Objašnjavam na šta sam ja to mislio. I to je tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi, gospodine Karleuša, s obzirom na ovaku jednu navodnu operaciju uklanjanja leševa koja se pripisuje samom vrhu države, da li vam se čini da takvu odluku može da doneše iko pametan?

SUDIJA MEJ: To je komentar. Gospodine Karleuša, ne morate da odgovorite na to. Gospodine Miloševiću, to je nešto šta ćemo mi morati da razmotrimo. Vi, dakle, tu vašu tvrdnju nama možete da iznesete kada za to dođe vreme. Gospodine Kej (Kay), izvolite.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Hvala. Paragraf 8 sažetka ovog svedoka, zadnja rečenica u paragrapu 8. Gospodine Karleuša, danas ste rekli da ste videli izjavu Radeta Markovića u kojoj je sadržana informacija da je gospodin Milošević naredio uklanjanje tragova zločina sa Kosova. Da li se sećate toga?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Imam pred sobom ovde izjavu koju ste vi dali ove godine. S vama je razgovarano od 27. maja 2002. godine, do 3. juna 2002. godine. I u toj izjavi vi navodite tu istu stvar, o naređenju gospodina Miloševića. Međutim, vi u toj izjavi kažete: "Nisam siguran koji je izvor ove informacije, mada sam o njoj obavešten na sastanku u MUP-u". Koliko sam ja shvatio, ta informacija je najverovatnije potekla od učesnika na sastanku kod Miloševića. Možete li da nam objasnite protivrečnost između vaše izjave koju sam upravo pročitao i iskaza koji ste vi danas dali?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: U momentu davanja mog iskaza gospodinu Džonu Ždrliću (John Zdrilic), istražiocu, ja nisam htio da se izjasnim o izvoru znajući da je dokumenat nosio oznaku "strogo poverljivo". U tom trenutku ja sam mislio da ne mogu da iznesem izvor. Kasnije, ja sam video da to mogu da iznesem i da to nije sporno. Ja sam to ovde i učinio.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Nemam više pitanja.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC ŠIN

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, da li se sećate kada je otprilike optuženik stigao ovde u Hag, na ovaj sud?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Na Vidovdan.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Koje godine?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: 2001. godine.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li se istraga o hladnjači koju je sprovodila radna grupa, nastavila i nakon tog dana?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li se u ovom trenutku, koliko je vama poznato, takve istrage i dalje nastavljaju?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da, nastavljaju se po nalogu nadležnog tužilaštva.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Ko, odnosno koji organ sprovodi tu istragu, osim tužioca koga ste upravo spomenuli?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Po zahtevu nadležnog okružnog tužuoca, bilo da se radi u Beogradu, Negotinu ili Užicu, prikupljanje takozvanih potrebnih obaveštenja i činjenica u vezi sa slučajevima vodi i vrši odeljenje, kako sam napomenuo, u sklopu Uprave za borbu protiv organizovanog kriminala, sa nazivom Odeljenje za istraživanje ratnih zločina i potragu za nestalim licima.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li ste vi još uvek zaduženi za te istrage, vi lično?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja neposredno nisam zadužen, ali s obzirom da sam ja zamenik načelnika uprave u čijem se sastavu nalazi ovo odeljenje, ja sam posredno u tome. Ali neposredno ne vodim nikakvu istragu niti bilo kakve aktivnosti u vezi sa tim, već sam uvek redovno o tome obaveštavan.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li radna grupa još uvek postoji?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Radna grupa u onom obliku i onom sastavu više ne postoji, već sve funkcije i poslove koje je tada imala radna grupa implementirani su u poslove i zadatke koje vodi ovo odeljenje koje sam ja naveo.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Prilikom glavnog ispitivanja spomenuli ste da se ekshumacije nastavljaju i ovoga leta, čak i sada, bar na lokalitetu u Batajnici. Da li je to tačno?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li su vam poznate druge ekshumacije koje će da budu izvršene u budućnosti? Da li znate za nešto tako? Izvinjavam se, možda moram da objasnim. Dakle ekshumacije na lokalitetima u Batajnici, u Petrovom selu i na jezeru Perućac?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Prema mojim saznanjima i saznanjima kojima je raspolagala operativna, odnosno radna

grupa, moguće su i druge ekshumacije na lokaciji Batajnica. To je ono šta smo mi saopštili i ekshumacija će verovatno trajati onoliko dok se taj teren i ta lokacija potpuno ne istraži.

TUŽILAC ŠIN: Hvala. Gospodine Karleuša, kada je reč o sastanku iz marta 1999. godine, želim da pokažem jedan dokument. Molim sudskog poslužitelja da svedoku pokaže dokument. Molim vas da pažljivo pogledate taj dokument, pa ču da vam postavim onda nekoliko pitanja. Časni Sude, da li možemo taj dokument da označimo za identifikaciju? Nameravamo taj dokument da uvrstimo u spis kroz jednog kasnijeg svedoka, a to je dokument koji se danas obelodanjuje.

SUDIJA MEJ: Prvo nam recite šta je taj dokument?

TUŽILAC ŠIN: Taj dokument je izjava koju je Radomir Marković dao policiji u Srbiji.

SUDIJA MEJ: Može li prvo svedok tu izjavu da identifikuje?

TUŽILAC ŠIN: Ja ču onda da postavim nekoliko pitanja.

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, da li se sećate da ste taj dokument već ranije videli?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ne, ja ovaj dokumenat u ovoj formi nisam video ranije. Video sam sličnu izjavu, samo u drugoj formi, na onom sastanku koji sam ja napomenuo.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, koji je datum ovog dokumenta koji je tu sad pred vama?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Zapisan je datum 2. juni 2001. godine ili 2002. godine. Ne znam tačno. 2002. godina, a ovde, 2001. godine, u tekstu. U tekstu stoji 2. juni 2001. godine, ali rukom je malo nejasno upisano.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, možete li da nam ukratko objasnite šta je taj dokument?

PRIJATELJ SUDA KEJ: Časni Sude, ja ipak moram da ustanem. Ovo nije njegov dokument. On taj dokument ne prepoznaće. Ja nisam siguran u čemu je svrha ovoga.

SUDIJA MEJ: Gospodine Šin, zaista mislim da ne možete dalje s time da radite. Naravno, vi možete kroz taj dokument da prođete sa nekim drugim svedokom.

TUŽILAC ŠIN: Ono šta ja nastojim da dobijem od ovog svedoka je da nam kaže da li je ovo šta piše u tom dokumentu u skladu sa onim dokumentom za koji on kaže da ga je video pre nego što je dao saopštenje za štampu 2001. godine.

SUDIJA MEJ: On kaže da su dokumenti slični. Možda možemo ovako da postavimo pitanje: da li je sadržaj dokumenta isti ili sličan onom drugom dokumentu?

SVEDOK KARLEUŠA: Da. Sadržaj ovog dokumenta je uglavnom isti ili sličan onome koji sam ja video i na osnovu čega smo mi dali da se saopštenje... Na osnovu čega su bazirana naša saznanja. Samo forma je bila drukčija, mislim da je onaj zapisnik bio drukčiji, imao je više stranica, ne na ovu temu, već verovatno na nešto drugo. Ja sam video samo ono šta se odnosilo na pitanje iz moje nadležnosti. Znači ovo je, otprilike, to. Možda nešto ovde ima više ili se ja dovoljno ne sećam.

SUDIJA MEJ: Mislim da tu dalje ništa ne može da se izvuče.

TUŽILAC ŠIN: U redu, hvala. Molim da se dokument označi na identifikaciju.

SUDIJA MEJ: Mislim da ne možete to sada da uradimo.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Želeo bih samo da kažem nešto. Datum. Možda bi Tužilaštvo moglo time još da se pozabavi na drugoj, odnosno trećoj stranici ovog dokumenta. Spominje se 2002. godina.

SUDIJA MEJ: U redu. U svakom slučaju svedok ne može da identificuje ovaj dokument. Molim da se dokument vrati Tužilaštvu.

TUŽILAC ŠIN: Časni Sude, Tužilaštvo je nedavno primilo izveštaj španskog Državnog instituta za toksikologiju (Spanish National Institute of Toxicology) i to tokom prošle nedelje, u kome se objavljuju rezultati analize nekih uzoraka DNK o kojima je svedočio svedok Vilijam Fulton (William Robert Fulton) i taj izveštaj će da potvrdi da leševi pronađeni na lokalitetu Batajnica sa velikim stepenom verovatnoće pripadaju osobama sa Kosova. Ja ne znam kako vi želite da sada te dokumente uvrstimo. Možda možemo da dovedemo još jednog istražitelja da o tome svedoči?

SUDIJA MEJ: Da, to je možda najefikasniji način da se to obavi, jer onda taj svedok može unakrsno da se ispita. Ovaj svedok to očigledno ne može da uradi, jer on o tome ništa ne zna.

TUŽILAC ŠIN: Hvala. Nemam više pitanja.

SUDIJA MEJ: Gospodine Karleuša, time je vaše svedočenje završeno. Hvala vam što ste došli da svedočite na Međunarodni sud, sada možete da idete.

TUŽILAC RAJNEFELD: Tužilaštvo poziva Boška Radojkovića.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Rajnefeld (Rynefeld), pozivajući ovog svedoka ste došli do stotog svedoka.

TUŽILAC RAJNEFELD: Izvinjavam se, imao sam slušalice i bio sam na pogrešnom kanalu. Šta ste rekli?

SUDIJA ROBINSON: Ovim svedokom ste došli do stotog svedoka, do jubilarnog svedoka.

TUŽILAC RAJNEFELD: Hvala vam što ste me podsetili, ja sam izgubio evidenciju. Naime nisam znao da je ovo stoti svedok. Hvala vam. Ako će da nam pomogne, dok čekamo svedoka, tokom nje-govog svedočenja nameravam da pokažem niz oko 10 fotografija. I Pretresno veće je možda već dobilo kopije tih fotografija, zajedno sa rezimeom koji sam unapred pripremio. Da li Sekretarijat (Registry) ima kopije na raspolaganju? Ja pokušavam da uštedim na vremenu. Mi imamo kopiju.

SUDIJA MEJ: Molim da svedok da svečanu izjavu.

SVEDOK RADOJKOVIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite, sedite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC RAJNEFELD

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine Radojkoviću, molim vas recite vaše ime i prezime.

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Boško Radojković.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine, koliko sam shvatio, vi imate 46 godina i vi ste policajac koji radi kao viši kriminalistički tehničar u srpskom Ministarstvu unutrašnjih poslova u Kladovu. Da li je to tačno?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U okviru obavljanja svojih dužnosti kao tehničar ili kao policajac koji radi uviđaje na mestu zločina, da li vi pravite fotografije, uzimate otiske prstiju, odlazite na mesto gde se prepostavlja da je došlo ili sumnja da je došlo do zločina?

SVEDOK RADOJKOVIĆ: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Koliko dugo obavljate taj posao u policiji u Srbiji?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: 25 godina.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Tokom karijere, da li ste imali iskustva sa telima koja su nađena u vodi?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste posebno imali iskustva sa određenim vrstama voda u kojima ste nalazili tela?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: S obzirom na mesto gde radim, to su uglavnom bili leševi u reci Dunav.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A tokom obavljanja svojih dužnosti, pretpostavljam da ste nalazili različite leševe i čija je starost bila u velikom vremenskom rasponu, od nedavno preminulih, do preminulih pre dužeg vremenskog perioda?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A tokom obavljanja svojih dužnosti, da li ste ikada bili u situaciji da treba otprilike da procenite koliko dugo su ti leševi bili u vodi ili koliko dugo su ta tela već, ti ljudi već mrtvi?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, zajedno sa lekarom i ekipom koja vrši uviđaj.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu, to je uopšteno govoriti, a sada bih vas zamolio da se pozabavite jednim incidentom do koga je došlo 5. aprila 1999. godine. Da li ste tada pozvani da odete na mesto, na jednu lokaciju duž reke Dunav, blizu sela koje se zove Tekija, u blizini Kladova?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Recite nam kako ste otišli na tu lokaciju i šta ste videli na tom mestu, na reci Dunav, 5. aprila 1999. godine?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Dežurni policajac obavestio me je da je u Dunavu, na tom mestu blizu Tekije, neki ribar primetio neki objekat da je nasukan ili da pliva vodom. Nešto tako nalik na sanduk od kamiona ili slično. S obzirom da je uobičajeno i vrlo često da vozila slete sa puta u Dunav, onda sam pozvao profesionalnog ronioca iz Kladova koji često ide s nama na uviđaje po takvim pitanjima i otišao sam na lice mesta da vidim šta je to.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li se sećate otprilike u koje doba dana je to bilo? Da li je to bilo ujutru, posle podne, u kasno poslepodne, da li se sećate?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ja se sećam da me je dežurni policajac pozvao tako oko 13.00. Možda malo ranije, 12.00 ili 13.00, tu negde.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I vi ste otišli odmah tog poslepo-dneva na to mesto, je li tako?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, da, čim sam dobio obaveštenje odmah sam otišao.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I šta ste videli, ako ste išta videli, kada ste tamo stigli?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Tada sam video na jedno dvadesetak, 30 metara od obale, dakle u vodi, da iz vode viri nešto nalik na jedan beli sanduk većih dimenzija. Moglo je da liči na neki kamion, u stvari na tovarni sanduk od nekog kamiona zatvorenog oblika. Bio je to samo vrh sanduka.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kada kažete samo vrh, da li se video veliki deo, da li ste sa mesta gde ste se nalazili na putu mogli da identifikujete taj objekat? Da li ste mogli da znate šta je to?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Pa moglo je da se pretpostavi da je neki kamion koji ima tako zatvoren tovarni sanduk, s tim što je kamion bio u vodi.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kada ste to videli, šta se onda desilo? Da li ste dali bilo kome uputstva da to uradi, da li ste vi na bilo koji način obavili neku vrstu istrage, da utvrdite da li je u pitanju kamion ili je u pitanju kamion sa prikolicom?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Onda je ronilac obukao opremu i zaronio je u vodu. Izašao je kasnije iz vode i rekao mi je da je u pitanju kamion, da u kabini nema nikoga, da je prednje vetrobransko staklo ispalo i da se najverovatnije radi o kamionu marke "Mercedes" (Mercedes) i da je u pitanju utovarni sanduk koji liči na hladnjaku.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Koje je to doba dana u tom trenutku?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Pa to je možda bilo negde oko 16.00, jer trebalo je dosta vremena i roniocu da se spremi, da zaroni, da pregleda. Ipak je to bila dubina, pa je on više vremena proveo u vodi gledajući taj objekat pod vodom.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Koji je bio nivo vode na tom mestu, u to vreme: visoki vodostaj, niski? Možete li to da nam kažete?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ja se u ovom momentu ne sećam, ne mogu da ocenim koji bi to vodostaj bio. Mislim da je možda bio malo veći vodostaj.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste tog poslepodneva ili to veče, 5. aprila 1999. godine napravili bilo kakve fotografije?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Nismo, ne, mislim da nisam napravio nijedan snimak zato što je već onda počeo da pada mrak.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Pošto je već padao mrak, pošto ste vi ustanovili da u kabini nema nikoga, šta ste onda radili?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ronilac je ponovo zaronio u vodu i onda je, jednim kanapom dugačkim i plastičnom kantom obeležili smo taj objekat gde se nalazi da bismo došli ujutru i eventualno po toj kanti i tom kanapu videli gde se taj objekat nalazi i ako ga voda ponese, ako dođe do porasta vodostaja. Mislim da smo sa nekim kanapom to vezali prema obali, ali to baš nisam siguran.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Na kraju ste uspeli da to izvučete na rub obale reke, je li tako?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I nakon što je to ostvareno, da li ste vi u jednom trenutku počeli da pravite snimke tog vozila?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, tog 6. aprila kada sam došao na lice mesta, napravio sam nekoliko fotografija u tom položaju kako je objekat zatečen i onda nekoliko fotografija postepeno kako se objekat pojavljuje iz vode.

TUŽILAC RAJNEFELD: Među snimcima koje ste tog dana napravili, tog i narednog dana, od njih imamo ovde 10 fotografija koje ste ovde dostavili. Molim da se svedoku pokaže komplet fotografija. Predlažem, časni Sude, da to obeležimo kao jedan dokazni predmet, a onda pošto on nosi brojeve od 1 do 10 onda i tu je naš interni broj K0226128, do poslednjeg, a to je 6137. Uz vaše odobrenje, mislim da bi bilo jednostavnije i bolje nego da dajemo odvojene brojeve dokaznim predmetima.

SUDIJA MEJ: Da, taj broj dokazni broj je za ceo svežanj.

sekretar: Da, to će da bude dokazni predmet Tužilaštva 275.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine svedoče, vi ste videli ove fotografije. To su fotografije koje ste vi napravili 6. i

7. aprila, je li tako? U redu. Kada pogledate prvu fotografiju koja je obeležena brojem 1, sada se ona nalazi na grafoskopu, da li je vidite tamo? Možete li da nam pokažete, nema mnogo toga da nam se pokaže, ali recite nam da li je to prva fotografija koju ste napravili nakon što je kranom izvučeno to vozilo iz vode?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, mislim da je prva.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Druga fotografija. Da li je to, u stvari, snimak istog tog kamiona, ali izbliza?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, nešto bliže.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da bi nam bilo jasnije gospodine, kada ste vi otišli veče pre toga, 5. aprila, da li biste pokazivali čem mogli da nam pokažete koliko, koji deo tog vozila bi mogao da se vidi kada ste otišli prethodnog dana, 5. aprila, a pre nego što je ovo vozilo izvučeno iz vode? Možete li to da nam pokažete?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: To je ova tamna linija, desni gornji ugao kamiona. Ta linija je od prljavštine vode.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dakle, ako pogledamo ovu kutiju, sanduk, ovaj trougao koji je označen crnom linijom, samo je taj trougao bio vama vidljiv, a ostatak vozila je bio potopljen u vodi?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu, hvala. Da pogledamo sada treću fotografiju. Da li je to snimak vozila izbliza, kada je još više izvučeno iz vode?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, tu su zadnji točkovi već na obali.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Sada bih htio da se malo pozabavimo ovom fotografijom. Kada ste pogledali ovaj kamion, šta ste primetili, ako ste bilo šta primetili u vezi sa zadnjim vratima vozila?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Primetio sam da je desna polovina vrata provaljena i da kroz taj procep vire dve ljudske noge i jedna ruka.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Teško je to da se vidi na ekranu, ali da li možete pokazivačem da pokažete, ukoliko je bilo koji deo tela koji ste upravo pomenuli, vidljiv na ovoj fotografiji. Možete li da nam kažete da li je vidljiv?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, vidljiva je nogu jedna. Evo je ovde.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Sada pokazujete levo od malih stepenica koje vise iz desnog ugla kamiona. Čini se da je tu jedno stopalo. Odmah levo od toga, možete li da nam pokažete na taj objekat za koji kažete da je nogu?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, evo to je taj objekat.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta ste uradili u vezi sa tim delom tela ili bilo kojim drugim delom tela?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ja moram da dodam da je mene ronilac obavestio još pre izvlačenja i pojavljivanja zadnjeg dela kamiona, da iz kamiona kroz taj rascep vire neki delovi, nešto nalik na ljudsku nogu ili ruku, pa me je ronilac pitao šta da radi. Međutim, da je to u vodi na obali, pa rekao sam: "Ništa, izvuci to tako pa čemo videti šta čemo". Kad je kamion zadnjim delom izvučen na obalu, ja sam onda ugurao ovu nogu koja se vidi na fotografiji ovde ispod, s obzirom da je manje virila ta druga nogu i ruka i delovi odeće. Ja sam sve to ugurao nazad u tovarni sanduk i onda sam taj otvor pokrio nekim limom ili nekim daskama, ne mogu da se setim šta su mi doneli i to sam učvrstio nekim vijcima.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dakle, vi ste gurnuli te delove tela nazad, unutra i onda ste pokušali da zatvorite tu rupu. Je li tako?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kada ste to uradili, koje doba dana je bilo tada, 6. aprila. Da li je prošao izvesni vremenski period?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, ja mislim da je ovo bilo već negde tako oko 12.00 ili 13.00. Možda i malo više.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste otišli na to mesto samo sa roniocem ili su zajedno sa vama došli drugi policajci, druga službena lica na to mesto gde je pronađen kamion?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, bio je sa mnom još jedan kolega, kriminalistički policajac. Bila su dva policajca koja su obezbeđivala saobraćaj na putu, a od ostalih bilo je jedno 15 radnika sa hirdoelektrane koji su manipulisali sajlama, dizalicom. Mogu da dodam, kad je kamion izvučen, tad smo neposredno pre izvlačenja obavestili sudiju Opštinskog suda u Kladovu, zamenika Opštinskog i Javnog tužioca u Kladovu i lekara, mrtvozornika Medicinskog centra u Kladovu da dođu na lice mesta, jer pri kraju je to izvlačenje iz hladnjače i oni su došli na lice mesta.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dakle, kada ste shvatili da se u tom vozilu, u stvari, nalaze leševi, vi ste pozvali da oni dođu, je li to tačno?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste čekali na njihov dolazak ili ste nešto uradili u međuvremenu? Nakon što ste vratili delove tela natrag i pokrili tu rupu, da li ste čekali na njihov dolazak ili ste još nešto uradili?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da nisam, ne ništa više nisam uradio. Čekali smo sudiju i tužioca.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li su oni bili daleko i da li je potrajalo dok su došli?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nismo čekali. Mislim da su oni stigli malo ranije nego što je kamion potpuno izvučen baš na obali, jer je izvlačenje jako teško bilo uraditi.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Sada bih vas zamolio da pogledate sledeću fotografiju. Izgleda da je to fotografija istog tog kamiona pre nego što ste pokrili tu rupu i izgleda da je na vratima nekakav lanac. Da li su ta vrata bila u tom stanju kada ste ih vi videli?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, u sredini, po sredini, negde u toj visini, vrata su bila obezbeđena sa jednim lancem i katancem.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste bilo šta uradili u vezi sa tim lancem i katancem i ako jeste, šta?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Kad je došao istražni sudija i javni tužilac, onda smo otvorili vrata. Ja sam ovaj lanac pokušao da presečem, ali nisam mogao. Onda sam razvalio katanac.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Pretpostavljam da ste to uspeli da uradite. Da li ste onda mogli da otvorite vrata tog vozila?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, vrata sam otvorio.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Recite nam šta ste videli kada ste otvorili vrata?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Pa video sam jednu gomilu leševa.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kada ste to videli, da li ste bilo šta uradili i ako jeste, šta?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Kad sam to video, vrata sam odmah zatvorio i obavestio istražnog sudiju koji je bio u neposrednoj blizini, šta se nalazi u kamionu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I da li ste shvatili da je on zainteresovan za to ili da nije zainteresovan? Da li vam je dao bilo kakva uputstva, bilo kakve naznake?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Sudija me je pitao koliko leševa ima. Ja sam odgovorio da ih ima mnogo i onda je sudija rekao da nije nadležnost suda u Kladovu takav slučaj, da o tome

obavestimo Okružni sud u Negotinu. Ponudio sam ga da otvorim vrata da on pogleda, ali rekao je da nema potrebe.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta ste onda uradili?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Tad sam otišao i rekao policijcima da obezbede lice mesta, da ne dozvole pristup nikome i sa kolegom iz kriminalističke policije otišao sam u Kladovu u policiju.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Pre nego što ste ponovo zatvorili vrata, da li ste bilo kome od svojih kolega pokazali šta se nalazi unutar tog sanduka?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, video je to još jedan ili dvojica mojih kolega, možda je još neko video iz daljine taj momenat kad su vrata otvorena. Ima dvojica mojih kolega... Da, videli su.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ali u svakom slučaju vi ste zatvorili vrata, pokrili ste tu rupu kao što ste već rekli i jeste li na neki način učvrstili kamion?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, radnici sa hirdoelektrane sa jednom sajalom su vezali šasiju kamiona za jednu veliku lipu, jedno veliko drvo koje je bilo blizu puta.

TUŽILAC RAJNEFELD: Dobro, idemo sad relativno brzo.

SUDIJA MEJ: Sada je vreme za pauzu. Idemo na pauzu. Gospodine Radojkoviću, sada ćemo da napravimo pauzu od 20 minuta. Molim vas da imate na umu da tokom ove pauze ili eventualnih sledećih pauza tokom vašeg svedočenja ne smete ni sa kim da razgovarate o vašem svedočenju sve dok se ono ne privede kraju. To se odnosi i na pripadnike tima Tužilaštva. Molim vas lepo da se vratite ovamo za 20 minuta.

SVEDOK RADOJKOVIĆ: Jasno.

(pauza)

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Svedoče, pre pauze ste nam rekli da ste, nakon što ste pozvali lokalne zvaničnike da dođu i pogledaju i nakon što su oni doneli odluku šta dalje, da ste pokazali vašim kolegama šta je u kamionu i da ste onda zatvorili vrata i da ste, koliko sam ja razumeo, da ste na kraju otišli u policijsku stanicu. Pre nego što ste to uradili, da li ste snimili još neke fotografije vrata kamiona? I ako jeste, molim vas da pogledate fotografije broj 5 i 6.

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, napravio sam još nekoliko fotografija, to je bilo dok je, kad je kamion izvlačen.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da. I na strani putnika, ako mogu tako da kažem, kod ovih vrata vidimo neki natpis. I ako sad pređemo na fotografiju broj 6, vidimo to malo bliže. Da li su vrata kamiona bila u tom stanju 6. aprila, kada ste ga izvukli, izvadili iz Dunava?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, jesu. Prednji deo, prednji točkovi su još bili u vodi.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I šta ste rekli da je bilo na vratima? Mi možemo sami da pročitamo, ali je bolje da vi to pročitate za nas.

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Na vratima je pisalo sledeće: "PIK Progres, export-klanica", broj telefona, faksa i Prizren.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I da li ste primetili neke registarske tablice bilo napred, na prednjem ili na zadnjem delu ovog vozila?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije bilo nikakvih registarskih tablica.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine, nakon što ste obezbedili to mesto, tog konkretnog dana 6. aprila 1999. godine vi ste se vratili u policijsku stanicu?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, uveče, po podne.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste informisali ljudi iz policije šta ste videli i šta se učinili? Da li se možda sećate njihovih imena?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, informisao sam ljudi lokalne policije, šefa kriminalističke stanice policije u Kladovu. Dvoje njih, u svakom slučaju. I neke od njihovih pomoćnika. Šef SUP u Kladovu je bio Vukašin Sperlić, šef grupe za borbu protiv kriminala Stevanović, Nena Popović, Momčilo Šurjanović, moje kolege.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste primali neke instrukcije u vezi svojih budućih koraka koje bi trebalo da preduzmete?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da. U skladu sa carinskom procedurom, mi smo poslali pismo Sekretarijatu unutrašnjih poslova, mislim na regionalni SUP u Boru. Poslali smo pisani izveštaj o onome šta smo našli u Dunavu i onome šta je bilo u kamionu. Imajući u vidu da se sve to događalo se na domak Rumunije i da je tad Rumunija dozvolila korišćenje njihovog vazdušnog prostora za NATO avione... U rumunskom delu Dunava, vrlo blizu mesta ovog događaja, možda na jedno hiljadu metara, što je za daljinu na vodi vrlo mala daljina, bili su usridreni njihovi vojni brodovi i patrolni čamci, pa smo, uzimajući to u obzir da oni mogu tehničkim sredstvima da vide ovaj kamion, možda čak i da vide taj natpis na kamionu, a i uzimajući u obzir da je to bilo blizu naseljenog tog mesta i da taj natpis na kamionu asocira na neke događaje na Kosovu, možda, onda smo uveče na jednom sastanku se dogovorili da pokrijemo taj natpis na vratima, da ne bismo eventualno zbog tog natpisa imali neke posledice od bombardovanja.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Prema tome, da li je vama onda rečeno da nešto učinite ili ste to sami odlučili da nešto učinite?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Rečeno mi je da taj natpis nekako prekrijem, da se ne vidi izdaljine, da se ne vidi za javnost.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ko vam je rekao da to učinite?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Direktno ne znam, na lokalnom nivou policije. Načelnik, šef grupe, ja... Tako smo se dogovorili kako to da uradimo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I kao posledica toga, da li ste vi nešto kasnije te večeri učinili?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam uveče nabavio auto-lak, sprej boje slične kabini kamiona. I onda sam uveče otišao na lice mesta, pala je noć i sprejom sam pokrio te natpise na vratima. Na vratima i vozača i suvozača.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Iako na fotografijama 5 i 6 dokaznog predmeta 275 možemo da vidimo natpis na strani suvozača, recite nam da li je sličan natpis bio i na vratima i na strani vozača?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, identičan.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dakle, vi ste se te noći vratili sa sprejem i da li ste onda nešto učinili sa tim natpisima na kamionu?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, natpis na kamionu sam poprskao tim sprejem i prekrio ga da se ne vidi.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ranije ste nam rekli da na vozilu nije bilo registrarskih tablica. Da li ste vi onda nešto učinili u vezi sa registrarskim tablicama.?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Uzeo sam iz policijske stanice u Kladovu stare tablice borske oznake. Onda sam ih malo oštetio da ne budu baš uočljive i iste noći kad sam, ovaj, farbao sprejom, prikačio pozadi na kamion i pozadi i napred.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I onda ste otisli kući?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, kući sam otisao.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste se sledećeg dana vra-tili i snimili još fotografija?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, ujutru sam ponovo otišao na lice mesta i sa kolegama iz policije iz Kladova i tamo je već bila velika grupa radnika sa hidroelektrane i jedna veća dizali-ca, kran i jedan veći nego što je bio prethodnih dana.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta možete da nam kažete, u stvari snimili ste neke fotografije... Pogledajte sad fotografiju broj 8, molim vas. U stvari, pogledajte prvo broj 7 na grafoскопу. To je fotografija koju ste vi snimili, to je taj isti kamion koji ste pro-našli i snimali 5. i 6. aprila 1999. godine?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Sada na vratima kamiona ne vidimo nikakav natpis, zar ne?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ovo su crno-bele fotografije. Ako se sećate koje je boje bila kabina?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Zelene boje.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I da li ste vi onda koristili odgo-vorajući sprej zelene boje?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, ali nisam baš nijansu obavio skroz.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dobro, vi ste, dakle, prekrili taj natpis zar ne?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Sada pogledajmo fotografiju broj 8. Šta ste rekli gde ste stavili registrske tablice? Napred, nazad ili na oba mesta, ne sećam se. Da li se na ovoj fotografiji vide registrske tablice, ja ih ne vidim?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Napred je bila zakačena sa jednom žicom, pozadi sam je ja nekim vijcima pričvrstio, ali je tablica bila znatno uništena da ne može iz daljine da se vidi, nego ako baš neko onako priđe, pa da se primeti. Izlupao sam je čekićem i po betonu sam je ostrugao.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste to prekrili nekom zemljom, prljavštinom?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, muljem iz Dunava sam je zamazao kad sam je postavio na kamion.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li je registrarska tablica sada vidljiva na zadnjem delu vozila i ako jeste, molim vas pokažite na grafoскопу gde se ona nalazi, zato jer ne može ovako da se vidi. Pokažite.

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da se ona na fotografiji ne vidi, ali bila je u levom donjem uglu. S obzirom da je fotografija urađena bez blica, taj deo se i ne vidi, ali je bila uglavnom u donjem levom uglu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Možda biste to mogli da nam pokažete na fotografijama broj 9 ili broj 10. Vi ste snimili još dve fotografije toga dana, zar ne?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da je ovo ta tablica. Evo, ovo belo, ova bela linija malo šira. Mislim da je to ta tablica.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A vidim. Dobro, znači ove fotografije, broj 9 i 10, jasno pokazuju da ste vi nešto učinili na zadnjem delu, kako bi se ta stvar zatvorila. Jeste li vi stavili na desnoj strani zadnjih vrata neka vrsta zakerpe?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, ja sam stavio.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A sada, znači otišli ste do lokalne policije. Recite nam da li je policija išla na lice mesta do kamiona i 7. aprila nakon što ste vi snimili fotografije, nakon što je velika dizalica kamion izvukla iz vode?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Nije mi jasno pitanje.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Radi se o mojoj greški. Ako sam vas dobro shvatio, vi ste 7. aprila snimili te fotografije. Reklime da je 7. aprila na licu mesta bila jedna velika dizalica. Da li ste tom velikom dizalicom vozilo u potpunosti izvukli iz vode?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li je velika dizalica koja je tamo bila 7. aprila uopšte bila korišćena? Jeste li shvatili moje pitanje ili sam ga ponovo loše formulisao?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Mi smo na licu mesta imali prvo jednu manju, ona jeste velika, ali ne tako velika da bi mogla da izvuče ovaj teret. Pa je sutradan uzeta velika dizalica.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: To sam shvatio. Dobro i šta je onda urađeno sa tom većom dizalicom?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Sa većom dizalicom su ponovo izvlačili kamion iz vode, da bi to bilo malo jasnije. Vodo-staj, pošto je vrlo blizu hidroelekrana, na 10 kilometara, vodostaj varira po metar, dva visine, tako da, ako je nismo... Uveče izvučemo, ujutru je na suvom, zadnji deo ujutru, preko dana opet nadode voda, tako da je ona i dalje u vodi. Onda je stalno izvlačimo iz vode. Sa velikom dizalicom smo je izvukli na jednu određenu udaljenost od vode na obalu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dobro. Moje pitanje je da li ste vi toga dana koristeći tu veću dizalicu uspeli kamion da izvučete iz vode?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hvala. Da li se te večeri nešto dogodilo? Da li su došli ljudi iz okružne policije?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Zašto?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Obavešteni su šta se desilo u Kladovu, šta je nađeno na Dunavu i onda je načelnik okružne policije sa saradnicima došao u Kladovo, s tim što kad su oni saznali, naređeno je da prekinemo sve aktivnosti oko hladnjače.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A šta se onda dogodilo?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Načelnik okružne policije imao je sa saradnicima jedan sastanak u policiji u Kladovu sa lokalnom policijom i saradnicima i onda smo obavešteni da ja i još nekoliko kolega budemo spremni uveče oko, da dođemo uveče u policijsku stanicu da bismo išli nešto da radimo oko te hladnjače.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste čekali do večeri?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Taj sastanak je negde oko 20.00 održan.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I o čemu je raspravljano i šta je odlučeno na tom sastanku?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ja na sastanku nisam bio, možda sam u tom središnjem delu sastanka bio jedno pet minuta u toj kancelariji, ali mi je rečeno da se obezbedi još od kolega koji su slobodni, da ćemo morati uveče da idemo da te leševe vadimo iz hladnjače.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ko vam je rekao da to učinite?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Načelnik okružne policije i ceo taj tim koji je tu bio. Načelnik je bio najviši po činu, normalno.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li znate njegovo ime?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hoćete li nam reći?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Časlav Golubović. Pukovnik.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dobro, jeste li vi poslušali ta uputstva, jeste li se vratili na lice mesta i uklonili leševe iz kamiona?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ne samo ja, bilo je nas petnaestak.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: To je, znači, bilo nakon 20.00 uveče. Da li je još uvek bilo svetlo ili se već smračilo?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, bio je mrak. To je bilo oko 23.00.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li je postojao neki poseban razlog zbog kog ste vi čekali da se smrači, a pre nego što ste krenuli na posao?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Pa jedan od razloga je bio upravo što je to bilo vreme bombardovanja Jugoslavije, a drugo, trebali smo neke pripremne radnje da uradimo posle tog sastanka, da bismo otišli na lice mesta.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Znači vratili ste se do kamiona, prepostavljam da ste onda otvorili vrata i da ste započeli da uklanjate tela iz kamiona. Da li je to tačno?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Recite nam šta ste videli i šta ste učinili.

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Napravili smo raspored ljudi šta će ko da radi na licu mesta. Ja sam sa jednim kolegom bio u hladnjaci, izvlačili smo leševe iz hladnjače. Jedan kolega je bio odmah pored hladnjače, iza nas koji je prihvatao te leševe i umotavao. Drugi su nosili, neko je osvetljavao teren, neki su dočekivali teret na kamionu, tako bila je ta organizacija posle.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Vi ste lično ušli u kamion gde su se nalazila mrtva tela. Vi ste videli kako su ta tela bila poslagana u kamionu?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da i još jedan kolega i jedan što je bio iza kamiona, iza hladnjače.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Koliko leševa ste uklonili te noći?
SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: 30.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gde su ti leševi odveženi i na koji način? Vi ste nam opisali kako su oni prelazili od jedne do druge oso- be, kako su zamotane, ali gde su na kraju ti leševi odveženi nakon što su izvađeni iz kamiona?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Meni nije poznato gde su odveženi, ali je kamion u koji su utovareni leševi krenuo prema Donjem Milanovcu. To je uzvodno u pogledu reke Dunav.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li sam u pravu ako na osnovu vašeg odgovora zaključim da su leševi izvađeni iz kamiona koji je pronađen u reci i stavljeni u jedan drugi kamion?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I taj je kamion onda otiašao u sme- ru koji ste naveli, da li je to tačno?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Možete li da nam kažete još nešto o tih 30 leševa koji su prošli kroz vaše ruke? Kako su oni izgledali, kako su bili odeveni i otprilike govoreći, koja je bila starosna dob i pol tih leševa?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Leševi su bili oba pola. Staro- sne strukture, ja znam sigurno da je bilo dvoje dece. Dečak pet, šest godina i jedna devojčica, tako, osam, devet godina. Dece više nije bilo, a ostali leševi su bili starosti tako, otprilike dvadesetak pa do 70 godina, možda i više, što sam ja mogao po izgledu spoljašnjem da zaključim.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li su leševi bili odeveni i ako jesu, u kakvu vrstu odeće?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Uglavnom su bili odeveni. Muškarci klasično, klasična odela, pantalone, farmerke, tako, ništa neobično. Što se tiče leševa ženskog pola, uglavnom su imali dimije.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kad kažete dimije, recite je li to neka vrsta posebne odeće?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Pa nije posebna, ali je karakteristična za određene grupe žena.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Na šta tačno mislite kad kažete neke grupe žena?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Dimije nisu obavezna odeća ni za kakvu grupu žena po nacionalnosti, ali uglavnom određene grupe, određene nacionalnosti to nose.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Moje pitanje je žene koje etničke grupe češće nose tu vrstu odeće?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Koliko je meni poznato, tu vrstu odeće nose Romkinje, Turkinje, Albanke, Muslimanke, nisam siguran za ostale neke grupe, pošto tu nacionalnih grupa ima dosta, nisam siguran da li još neko nosi.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Rekli ste nam da ste pronašli dvoje dece, da su ostali bili odrasli. Rekli ste nam otprilike o kojoj se starosnoj dobi radi. Recite nam sada da li ste tada mogli da procenite u kojem su stanju, u kakvom su stanju bili ti leševi. Drugim rečima, na osnovu vašeg dvadesetpetogodišnjeg iskustva, možete li da nam kažete koliko su dugo ti ljudi bili mrtvi, prema vašem mišljenju?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Prema mojoj proceni, ali ja navodim da ja nisam, ovaj, stručnjak sudske medicine, ali samo tako iz mog nekog iskustva mogu reći da ti leševi nisu stariji u odnosu na dan pronalaska više od dva do tri dana. Smrt je nastupila dva do tri dana pre njihovog pronalaska u Dunavu. To

uzimam u obzir da je voda bila hladna, da je vreme bilo hladno dosta, što znatno utiče na lešne promene.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Još jedno pitanje o njihovoj odeći: recite da li je na bilo kom od leševa koji su prošli kroz vaše ruke, koje ste vi lično videli, da li je na bilo kom od leševa bila bilo kakva vrsta uniforme?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Jeste li vi pregledali leševe kako biste ustanovili da li postoje neki znakovi uzroka smrti? Drugim rečima, da li je bilo nekih rana ili nekih drugih vidljivih znakova na leševima?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, od tih prvih 30 već broj sam pogledao kako iz radoznalosti i zbog profesije, ali to samo one leševe gde sam imao vremena da to uradim, pošto su ti koje su nosili leševe malo kasnili, pa sam imao vremena da siđem iz hladnjače da pogledam, da pomognem kolegi koji je, da pomognem kolegi da umotamo to u čaršav ili u čebe ili tako.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I šta ste onda videli na tim telima?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Povrede na telima koje su bile uglavnom lako uočljive, nanate su uglavnom mehaničkim oružjem. Znači mehaničko oružje koje može da bude tupim predmetom, ali da bude i masivno ili pak mehaničko oruđe, ali sa oštricom koje takođe treba da bude masivno.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste primetili neke rane od metaka na bilo kojem od leševa koje ste videli te noći, tih 30 leševa, dakle?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ja se mogu izjasniti samo za jedan leš. Jedan muški leš, tu negde od 17 do 20 godina, imao je farmerke dole, gore nije imao odeće. Imao je prostrelnu ranu u predelu grudi.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste primetili nešto u vezi sa njegovim rukama?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ruke su bile vezane žicom pozadi.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Znači, njegove su ruke bile vezane na leđima žicom, da li to kažete?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Rekli ste nam, dakle, da se to odvijalo po noći, negde nakon 23.00. Kakva vrsta osvetljenja vam je bila na raspolaganju, kako biste mogli da vidite to šta ste videli?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: U hladnjači smo imali jednu svetiljku, jednu baterijsku lampu, jedan reflektor. I imao je ovaj kolega pored hladnjače koji je umotavao leševe, imao je i on jednu svetiljku. Isto je bio jedan reflektor, ali sve to tako ne mnogo jake snage, da ne bi to videli iz Rumunije. Kratko smo to upotrebljavali, ali mislim da je bila i mesečina malo jača.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Gospodine, da li ste vi podneli detaljan izveštaj o onome šta ste primetili, detaljniji od ovoga šta ste nama danas rekli jednoj radnoj grupi MUP-a 2001. godine?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, radnoj grupi sam dao malo detaljniji izveštaj. U suštini to je ono što sam sad izjavio, možda sa nekim detaljima.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Časni Sude, ako taj izveštaj nije obeležen kao dokazni predmet... Mislim da jeste. Postaviću vam pitanje kad dođem do broja, da bih mogao da vam dam taj referentni broj. Gospodine, da li ste još nešto uradili nakon što ste utovarili tih 30 leševa u kamion?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Tu noć više ništa.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Zašto ste prestali? Da li je u onom kamionu koji je nađen u Dunavu bilo još leševa?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ali oko 3.00 prekinuli smo posao, jer ni radnici, ni niko više nije imao snage da te leševe iznosi, jer teren je bio jako, jako težak i jednostavno od umora nismo mogli to više da radimo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste se vratili narednog dana?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Jesam, sledeće jutro sam se odmah vratio.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta se desilo? Hteo bih da malo ubrzamo stvari. Koliko sam shvatio, vi ste dizalicom uspeli da podignite taj kamion i da ga stavite na jedan veći kamion sa prikolicom. Da li je to tačno?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, na vučni voz.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste radili bilo šta tokom dana dok je bilo svetlosti u vezi sa preostalim leševima?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, sa leševima nije ništa rađeno, samo je rađeno na podizanju celokupnog kamiona sa tom velikom dizalicom na put gde je bio vučni voz.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A da li ste onda kasnije tokom tog dana radili nešto sa preostalim telima u kamionu?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, uveče kad je pao mrak prebacili smo sve leševe iz hladnjače u drugi kamion.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Zašto ste čekali da padne mrak?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Zato što je kamion i vučni voz bio na jednom putu koji je vrlo frekventan, gde se saobraćaj odvija normalno, to je put koji od Beograda vodi za Kladovo, a drugi razlog je, kao što sam i rekao, blizina rumunske granice, njihovih vojnih brodova.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li se onda može reći da vi niste hteli da vas iko vidi da radite to šta ste radili?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Možda.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste ispraznili taj kamion iz Dunava, da li ste izvadili preostala tela?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, izvadili smo sva tela.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Koliko ih je bilo?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Drugo veče smo izvadili 53 leša, cela, da tako kažem. Izvađena su još tri leša, uslovno, u komadima. To su bile tri glave, a da li su pripadajući delovi svi bili u hladnjači, to ne mogu da garantujem. Znači, ukupno 56 leševa.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li se onda može reći da je bilo 56 glava pri čemu 53 su bila kompletna leša, a kod preostale tri glave su nađeni delovi tela, mada se ne zna da li su to kompletni delovi tela preostala tri leša?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Upravo tako.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li biste mogli ponovo da kažete Pretresnom veću kako su bili odeveni, ako su bili odeveni, koje su starosne dobi bili i kog pola?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ova 53 leša koja su izvađena iz hladnjače drugu noć bila su takođe oba pola. Odeća je bila, kao što sam napred opisao, s tim što nije više bilo mlađih osoba, da kažem dece i tako mislim da niko nije bio ispod dvadesetak godina. Znači, sve stariji leševi su bili.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kažete da su svi bili stari. Možete li da nam kažete otprilike koje starosne dobi, da li je među njima bilo staraca?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Pa da, bilo je. Mogu da imaju tu 60, 70 godina. Po izgledu lica, po tome sam ih jedino cenio.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Još nekoliko pitanja: rekli ste da su bili obučeni na sličan način. Da li je bilo uniformi među tih 53, odnosno 56 leševa?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste slikali ta tela bilo 6. ili 7. uveče kada ste ih vadili iz kamiona?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Molio bih da ponovite pitanje.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Rekli ste nam da ste tela vadili u noći 6. i 7. Da li ste napravili slike, fotografije bilo kog od leševa koje ste vadili iz kamiona, bilo koje od te dve noći?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Zašto ne?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Kad je načelnik okružne policije došao i kad je održan taj sastanak u policiji u Kladovu, tad je rečeno da ne treba ništa fotografisati.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Rečeno kome?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Meni.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Pod normalnim okolnostima, obavljajući svoju dužnost, da li bi bilo normalno da napravite fotografije?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, svakako.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kada ste završili sa utovarom tela, šta se onda desilo te noći? Da li ste se vratili kući ili ste otisli u policijsku stanicu? Šta ste uradili kad ste završili taj posao?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Kamion sa leševima otisao je opet uzvodno u pravcu Donjeg Milanovca, a ja sam otisao kući.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta se desilo sa onim kamionom koji je nađen u Dunavu i koji je utovaren na vučni voz? Da li je on ostao tu na licu mesta ili je i on odvežen u nekom pravcu?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Kad sam ja pošao kući, kamion je ostao тамо, ali ujutru kad sam доšао u policijsku станицу u Kladovu, onda su mi rekli da je kamion u toku ноћи sa tim vučnim vozom sa dvojicom policajaca prevežen u Petrovo selo blizu Kladova.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li vam je bilo ko dao bilo kakve upute u vezi sa tom hladnjačom?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, sutradan je načelnik iz Bora, načelnik policije iz Bora ili neko od saradnika nazvao i rekao da taj kamion treba uništiti. I onda je to predloženo da se to uradi spaljivanjem.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da? To je bila sugestija? Da li ste vi dobili bilo kakve upute, naloge da ga uništite? Šta se desi-lo?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ja kad sam dobio taj nalog, da kamion treba uništiti, ja sam sa jednim kolegom otišao u Petrovo selo i kamion smo polili sa naftom, zapalili ga.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gde se nalazio kamion?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Kamion se nalazio u Petro-vom selu. To je jedna planina blizu Kladova.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kako ste znali, kako ste znali kuda da idete?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Pa ovaj kolega koji je sa mnom pošao da zapalimo kamion, on je te ноћи bio u pratnji tog kamiona od Kladova do Petrova sela.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kada ste polili hladnjaču naftom, da li je to dovoljno uništilo taj kamion?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ostao je kostur.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta ste onda uradili?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Nazvao sam načelnika službe u Boru i rekao mu da to nije dobro i da to može jedino da se uništi eksplozivom.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I da li ste to uradili?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kad i kako?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Jeden dan, ja mislim da je to bio 8. kada je zapaljen, 8. april, sutradan, onda je to bilo 9., eksplozivom, privrednim.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Vi ste doneli sa sobom taj eksploziv da biste digli u vazduh taj kamion, da li je to tačno?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, eksploziv je donet.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I da li je uspelo? Da li je eksplozivom uništen kamion?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: To se onda desilo 9. aprila, ako sam dobro pratio razvoj događaja. Dakle, 9. aprila 1999. godine, da li je to tačno?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, datum ide sve jedan za drugim, svaki događaj, 9. bi to trebalo da bude. Subota ili nedelja čini mi se da je bilo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine, nekoliko godina kasnije, par godina kasnije, 1. maja 2001. godine da li ste saznali za članak koji je objavljen u "Timočkoj krimi reviji", o tom vozilu koje ste otkrili i kojim ste se bavili?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I da skratimo priču, da li vas je onda ispitivala radna grupa MUP-a? Već ste nam rekli da ste njima podneli izveštaj o tome. Da li je to tačno.?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, oni su sa mnom obavili razgovor. Ja njima nisam predao nikakav izveštaj nego smo samo obavili razgovor i oni su na osnovu tog razgovora sačinili jednu službenu belešku.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A da li ste vi imali mogućnost da pročitate tu službenu belešku?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da, ali kasnije.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: To shvatam. Časni Sude, ja sam obećao da će da vam dam broj dokaznog predmeta. To je dokazni predmet 274, poslednji registrator koji je bio pred prethodnim svedokom, Karleušom, pod tabulatorom 8. Gospodine, vi ste kasnije imali mogućnost da pročitate tu službenu belešku. Da li je ta službena beleška tačna beleška, po vašem sećanju, onoga šta ste vi ispričali radnoj grupi, o onome šta ste uradili?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste uneli bilo kakve ispravke u vašoj izjavi u vezi sa saopštenjem koje je izdala radna grupa o tome šta ste videli? Da li ste vi želeli da unesete bilo kakve izmene?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Što se tiče službene beleške koju je radna grupa napravila na osnovu razgovora sa mnom, u potpunosti ostajem pri tim navodima. Uostalom, istražitelji su došli do te službene beleške preko MUP-a ili ne znam ni ja koga, a ja se jedino ograjujem od drugog dela te beleške, šta je u drugom delu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. U dokumentu koji ste pročitali, da li ste primetili bilo kakvu rečenicu o tome da su na bilo kom od leševa nađene uniforme OVK ili UČK (Ushtria Clirimtare e Kosoves)?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, to ne стоји у službenoj belešci koja је сачинјена на основу мог исказа, али је то гдеđe kasnije направљена грешка у неком од докумената који сам ја исправио. Rekao sam da se to исправи.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A то је било саопштење за јавност, је ли то тачно, односно да ли ви знаете какав је то био документ?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: У сваком случају, ваše је сведочење да ни на једном од тих лешева 86 или 83 леша нисте видели никакву uniformu?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Još два питања. Negativi, односно те фотографије које сте ви направили, неke од njih су уведенi, 10 фотографија током овог поступка, да ли сте ви лично развијали те фотографије?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Да, ја сам film на који сам фотографисао тaj objekat razvio i on je bio kod mene u predmetu, u kancelariji, 2001. godine. Ja sam taj negativ dao radnoj grupi, kapetanu Karleuši. I on je i sada verovatno kod njega.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I моје последње питање, гospodine: kada se osvrnete na ono шта se desilo u aprilu 1999. godine, kako se осећate u vezi sa instrukcijama које сте добили prilikom obavljanja istrage? Da li je то bio normalan начин обављanja istrage na mestu zločina?

SVEDOK RADOJKOVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ja ovde svedочим o onome шта сам radio. Znači шта сам директно radio svojim rukama, video svojim очима. O osećanjima, tad ih nije ni bilo. Bio je rat, tako je moralo да se uradi.

TUŽILAC RAJNEFELD: Hvala, gospodine.

SUDIJA MEJ: Sada ćemo da završimo sa radom, a unakrsno ispitivanje počinjemo sutra ujutru. Gospodine Radojkoviću, molimo vas da se vratite sutra u 9.00 da završite sa svojim svedočenjem.

SVEDOK RADOJKOVIĆ: Razumem, časni Sude i biću.